

BOŻA TAJEMNICA OSTATECZNIE ZROZUMIANA

Uwolnij się z niewoli grzechu i tradycji, które trzymają cię w więzieniu bez ścian. Czytaj prawdę o Bogu, ona prowadzi do życia wiecznego. Podążanie za Nim kieruje cię na ścieżki sprawiedliwości.

Wydawnictwo Filadelfia

Piotr Maciejewski
Glinik Zaborowski 166
38-100 Strzyżów

Tel. Kom.: 609-981-808
e-mail: filadelfiamedia@gmail.com

www.filadelfiamedia.com

SPIS TREŚCI

Wyzwanie dla ludu Bożego	5
Atrybuty Ojca	9
<i>Słowo Boże jest wiarygodne</i>	9
<i>Bóg Ojciec kocha świat</i>	9
<i>Bóg Ojciec jest niewidoczny i nieśmiertelny</i>	10
<i>Bóg Ojciec jest naszym nauczycielem</i>	10
<i>Bóg powiedział, że bożek jest niczym</i>	11
<i>Bóg Ojciec jest naszym Zbawicielem</i>	11
Dodatkowe uwagi	12
Atrybuty Syna	13
<i>Jezus uznaje Boga Niebios</i>	13
<i>Jezus jest uznany jako Syn Boga</i>	14
<i>Zjednoczeni jako Jedność</i>	15
<i>Rezultat zapierania się Ojca i Syna</i>	16
<i>Kolejna powszechna fałszywa koncepcja</i>	16
<i>Jezus jest autentycznym Synem Bożym</i>	17
<i>Jezus był jednorodzonym Bogiem</i>	18
<i>Chrystus istniał, zanim ziemia została stworzona</i>	18
<i>Kilka dodatkowych tekstów</i>	21
<i>Myśl o miłości, którą Bóg ma dla nas</i>	23
<i>Czy Chrystus jest współwieczny z Ojcem?</i>	23
Święty Duch Boga	26
<i>Biblijna definicja słowa „Duch”</i>	26
<i>Przykład ducha usługującego</i>	27
<i>Pisma potwierdzają ten pogląd</i>	28
<i>Słowa „Duch” i „Umysł” są używane wymiennie</i>	29
<i>Odrzucenie Ducha Świętego</i>	32
<i>Lekcja hebrajskiego</i>	33
<i>Duch: Ghost/Spirit</i>	33
<i>Dwa duchy: którego ty masz?</i>	33
<i>Cudowna obietnica dla tych, co są chorzy</i>	35
Fakty odnośnie szatana	38
<i>W jaki sposób szatan jest związany z trójcą?</i>	38
<i>Wielkie pytanie</i>	39

<i>Fragment z Handbook for Today's Catholics</i>	40
Osobiste świadectwo.....	47
<i>Kim jest protestant?</i>	48

Wyzwanie dla ludu Bożego

Ta książka jest wyzwaniem dla ciebie. Jako odpowiedzialny Chrystianin, musisz zatrzymać się i naprawdę ponownie oszacować, w co wierzysz odnośnie Słowa Bożego. Aby być posłusznym Bogu, każdy musi po pierwsze wiedzieć, kim On jest; po drugie wiedzieć, kiedy On mówi; po trzecie wiedzieć, co On mówi. Kiedy te sprawy będą jasno zrozumiane, wtedy będziesz zdolny odpowiedzialnie podążać za Jego słowami i przykazaniami w posłuszeństwie. Pamiętaj, słowa Boga nie są pełne gniewu czy próżne. Słowa Boga są życiem dla nas. Nie możemy zaakceptować żadnej okoliczności, przez którą nie zrozumiemy Bożego słowa. W 1Kor. 2.14 czytamy: „Ale człowiek zmysłowy nie przyjmuje tych rzeczy, które są z Ducha Bożego, bo są dlań głupstwem i nie może ich poznać, gdyż należy je duchowo rozsądzać.”

Informacja w tej księdze nie tylko potwierdza, czym jest dzieło Ojca i Syna, tak jak to jest objawione w Pismach, ale także potwierdza ich związek ze sobą i z nami. Oczekuje się zatem od nas, byśmy zrozumieli, co zostało nam pokazane z Bożego Objawienia. Dalsze spekulacje byłyby naszą własną interpretacją i byłoby to sprzeczne z wolą Boga. Poprzez Pisma każdy może mieć jaśniejsze zrozumienie Boga. Bóg jest poza poznaniem, ale oczekuje się od nas, byśmy zrozumieli to, co zostało nam objawione. Możemy teraz znać Boga przez Jego księgę. Psalm 40.8 mówi nam: „Wtedy rzekłem: Oto przychodzę, w zwoju księgi napisano o mnie.” Po przestudiowaniu, co jest powiedziane o Ojcu i Synu w Biblii, nie będzie miejsca na żadne spekulacje czy zamieszanie odnośnie objawienia Słowa Bożego. Ta książka omówi i potwierdzi prawdy, które nie są popularne w dzisiejszym świecie. Noe miał podobną sytuację w swoich czasach. Prawda z pewnością nie była popularna w czasach, w których on żył. Historia Biblii uczy nas, co się dalej wydarzyło! Żyjemy w dniach ostatnich, tuż przed drugim przyjściem Chrystusa. W Łuk. 17.26 czytamy: „A jak było za dni Noego, tak będzie i za dni Syna Człowieczego.” Innymi słowy, będzie miał miejsce ten sam scenariusz.

Temat „Ducha Świętego”, trzeciego członka trójcy, był w ciemnościach zbyt długo. Na szczęście Bóg objawił wszystko, co potrzebujemy wiedzieć odnośnie Jego Świętego Ducha. Trudno pojąć coś, co jest ukryte, coś takiego, jak „tajemnica”. Trójca była ukryta przed naszym widokiem, ponieważ uznawano ją za tajemnicę. Bóg objawił Swe słowo dla wszystkich, by je zrozumieli, zatem nie powinno być tajemnicą dla nikogo. Z tego powodu radzi się nam, byśmy studiowali, abyśmy mogli właściwie rozważać pismo (patrz 2Tym. 2.15). Jezus powiedział: „Już was nie nazywam sługami, bo sługa nie wie, co czyni pan jego, lecz nazwałem was przyjaciółmi, bo wszystko, co słyszałem od Ojca mojego, oznajmiłem wam” (Jan 15.15). Rzym. 16.25,26 uczy nas, że były tajemnice, ale było również objawienie tajemnicy, która była trzymana w sekrecie od początku świata. Ta tajemnica jest uczyniona zrozumiałą przez pisma proroków, zgodnie z przykazaniem wiecznego Boga. Jest uczyniona znaną wszystkim narodom, tak, że możemy być posłuszni przez wiarę. Paweł w Rzym. 1.20 mówi, że mamy zrozumieć Bóstwo. Są dzisiaj pewni wyznawcy, którzy nadal uznają Bóstwo za tajemnicę. Kto zatem może nazwać Bóstwo tajemnicą, kiedy prawda o nim została objawiona w Biblii? Ta książka pomoże wam jasno zrozumieć Bóstwo w sposób, który objawił Bóg. Dzieje Ap. 17.29,30 mówią nam: „Będąc więc z rodu Bożego nie powinniśmy sądzić, że bóstwo jest podobne do złota albo do srebra, albo do kamienia, wytworu sztuki i ludzkiego umysłu. Bóg wprawdzie puszczał płazem czasy niewiedzy, teraz jednak wzywa wszędzie wszystkich ludzi, aby się upamiętali.” Dlaczego mówi się nam o upamiętaniu? Dlatego, że nasze zrozumienie Bóstwa zostało wypaczone. Prawda o Bóstwie właśnie została objawiona, zatem jesteśmy pozbawieni usprawiedliwienia tej ignorancji. Nie powinniśmy interpretować Pism zgodnie z naszym własnym rozumieniem czy wyobraźnią.

Przysłów 14.12 mówi nam: „Niejedna droga zda się człowiekowi prosta, lecz w końcu prowadzi do śmierci.”

Jeśli słowo Boże pozostaje dla nas tajemnicą lub jest zakryte przed naszym zrozumieniem zauważcie, co się nam przytrafi: „Do każdego, kto słucha słowa o Królestwie i nie rozumie, przychodzi

zły i porywa to, co zasiano w jego sercu. To jest ten, kto jest posiany na drodze” (Mat. 13.19). Kiedy ktoś przyjmuje słowo Boże i nie rozumie go, natychmiast przychodzi szatan i usuwa słowo Boże (nasienie prawdy), które było zasiane w jego sercu. Jednostka, której zabrano to zrozumienie, przyjmie nasienie leżące na uboczu (nauki szatana). Patrz także Mar. 4.15. Jeśli ktoś nie rozumie historii o trójcy i dalej wierzy, że to tajemnica, szatan osiągnie sukces w skłonieniu umysłu do wiary w kłamstwo. Trójca, tak jak się jej uczy dzisiaj, nigdy nie pozwoli nikomu pokonać grzechu. Słowa „Trójca” nie ma w Biblii, to powinno samo w sobie być dla was wskazówką. Studiowanie Biblii, tak jak Bóg to wobec was zaplanował, objawi prawdy, które mogą was uwolnić z niewoli grzechu. Możesz pokonać grzech, a kiedy to uczynisz, jest dla nas obietnica od Chrystusa (zob. Obj. 3.21). W Hebr. 6.18 czytamy, że Bóg nie może kłamać. Dlaczego nie ocenić siebie sprawiedliwie, by wiedzieć, gdzie stoicie? Zadajcie sobie te pytania: Jaki jest mój związek z Chrystusem? Czy rzeczywiście znam Go i jestem gotowy, by spotkać mego Stworzyciela? Czy mam umysł Chrystusa? Czy ukazują owoce Ducha Świętego? (Gal. 5.22-23). Czy są jakieś grzechy w moim życiu dzisiaj, o których wiem? Czy mogę powiedzieć, że zapanowałem nad nimi? Bracia i siostry, możecie pokonać grzechy, ponieważ prawda uwalnia was od nich! Tak, możesz mieć umysł Chrystusa i owoc Ducha także. Jeśli chcesz być uwolniony, zastosuj te biblijne zasady, które poznasz w tej książce. Pokazuje ona bardzo jasno rzeczy, które musimy znać, by poddać się Bogu. Jakub pisze: „Przeto poddajcie się Bogu, przeciwstawcie się diabłu, a ucieknie od was” (Jak. 4.7). Zrozumienie prawdy o Bogu uwolni was. Bóg jest wystarczająco wielki i zdolny, by pokazać wam, czy idziecie w złym kierunku (Izaj. 30.21). Boży Duch Święty nie został usunięty, ani nie uczyniono go nieefektywnym. Duch ma dzisiaj taką samą moc, jak w dniu Pięćdziesiątnicy. Bez Bożego Ducha Świętego będziemy straceni. Z tą objawioną prawdą możemy czcić Boga tak jak Jezus nas uczył. Jesteście winni Bogu i sobie, by zbadać tę książkę uważnie. Pamiętajcie - abyśmy byli posłuszni Bogu, musimy Go znać oraz wiedzieć, że znać Jego i Jego Syna to jest ży-

cie wieczne. (Jan. 17.3) „Albowiem objawiła się łaska Boża, zbawienienna dla wszystkich ludzi.” (Tyt. 2.11) To obejmuje i ciebie, drogi czytelniku.

Wydawcy

„Poświęć ich w prawdzie swojej: słowo twoje jest prawdą” (Jan 17.17).

Atrybuty Ojca

Słowo Boże jest wiarygodne

To, co Bóg mówi, staje się. „Bo zaprawdę powiadam wam: Dopóki nie przeminie niebo i ziemia, ani jedna jota, ani jedna kreska nie przeminie z zakonu, aż wszystko to się stanie” (Mat. 5.18). „Tak jest z moim słowem, które wychodzi z moich ust: Nie wraca do mnie puste, lecz wykonuje moją wolę i spełnia pomyślnie to, z czym je wysłałem” (Izaj. 55.11).

Bóg nie może kłamać, co do Swych obietnic, naprawdę Jego słowa wykonują Jego życzenia.

„W nadziei żywota wiecznego, przyobiecanego przed dawnymi wiekami przez prawdomównego Boga...” (Tyt. 1.2).

„Abyśmy przez dwa niewzruszone wydarzenia, co do których niemożliwą jest rzeczą, by Bóg zawiódł, my, którzy ocaleliśmy, mieli mocną zachętę do pochwycenia leżącej przed nami nadziei” (Hebr. 6.18). „Na zeznaniach dwóch albo trzech świadków opierać się będzie każda sprawa” (2Kor. 13.1).

Boże słowa są powtarzane dokładnie w Biblii przez różne jednostki. Pismo ma być porównywane wiersz po wierszu. O tym zapewnia dwóch lub trzech proroków potwierdzających Słowo Boga. „Bo przepis musi być za przepisem, nakaz za nakazem, nakaz za nakazem, trochę tu, trochę tam” (Izaj. 28.10, tłumaczenie według oryginału). Czyniąc tak, otrzymujemy pokrzepienie, o którym Bóg wie, że musimy je mieć.

Bóg Ojciec kocha świat

„Albowiem tak Bóg (Ojciec) umiłował świat, że Syna swego jednorodzonego dał, aby każdy, kto weń wierzy, nie zginął, ale miał żywot wieczny” (Jan 3.16).

„W tym objawiła się miłość Boga do nas, iż Syna swego jednorodzonego posłał Bóg na świat, abyśmy przezeń żyli” (1Jana 4.9).

„Albowiem sam Ojciec miłuje was, dlatego, że wyście mnie

umiłowali (Chrystusa) i uwierzyli, że Ja od Boga wyszedłem” (Jan 16.27).

Bóg Ojciec jest niewidoczny i nieśmiertelny

Być nieśmiertelnym oznacza, że niemożliwe jest umrzeć lub poddać śmierci. W Jan 5.37 czytamy: „A sam Ojciec, który mnie posłał, wydał świadectwo o mnie. Ani głosu jego nigdy nie słyszeliście, ani postaci jego nie widzieliście.” Chrystus odnosi to do Ojca, niewidzialnego Boga.

„Które we właściwym czasie objawi błogosławiony i jedyny władca, Król królów i Pan panów. Jedyny, który ma nieśmiertelność, który mieszka w światłości niedostępnej, którego nikt z ludzi nie widział i widzieć nie może, jemu niech będzie cześć i moc wieczna. Amen” (1Tym. 6.15,16).

„A królowi wieków, nieśmiertelnemu, niewidzialnemu, jedyjnemu Bogu, niechaj będzie cześć i chwała na wieki wieków. Amen” (1Tym. 1.17).

Chrystus był widzialny dla ludzi i umarł, natomiast te dwie sprawy nigdy się nie przydarzyły Ojcu.

Bóg Ojciec jest naszym nauczycielem

„Wiele mógłbym o was mówić i sądzić, lecz Ten, który mnie posłał, jest wiarygodny, a Ja to, co usłyszałem od niego, mówię do świata. Nie zrozumieli jednak tego, że im o Ojcu mówił. Wtedy rzekł Jezus: Gdy wywyższycie Syna człowieczego, wtedy poznacie, że Ja jestem i że nic nie czynię sam z siebie, lecz tak mówię, jak mnie mój Ojciec nauczył” (Jan. 8.26-28). Chrystus jasno pokazał, kto Go uczył.

„Już was nie nazywam sługami, bo sługa nie wie, co czyni pan jego, lecz nazwałem was przyjaciółmi, bo wszystko, co słyszałem od Ojca mojego, oznajmiłem wam” (Jan 15.15).

„Napisano bowiem u proroków: I będą wszyscy pouczeni przez Boga. Każdy, kto słyszał od Ojca, i jest pouczony, przychodzi do

mnie. Nie jakoby ktoś widział Ojca: Ojca widział tylko ten, który jest od Boga” (Jan 6.45,46).

Bóg powiedział, że bożek jest niczym

„... Wiemy, że nie ma bożka na świecie, i że nie ma żadnego innego boga, oprócz Jednego. Bo chociaż nawet są tak zwani bogowie, czy to na niebie, czy na ziemi i dlatego jest wielu bogów i wielu panów. Wszakże dla nas istnieje tylko jeden Bóg Ojciec, z którego pochodzi wszystko i dla którego istniejemy, i jeden Pan, Jezus Chrystus, przez którego wszystko istnieje i przez którego my także istniejemy - lecz nie wszyscy mają właściwe poznanie...” (1Kor. 8.4-7). Ci, co mają więcej niż jednego boga, nie znają prawdy o jedynym prawdziwym Bogu. Mojżesz znał tę prawdę i dzielił się nią z Izraelem. „Nie pójdzicie za innymi bogami, za bogami ludów, które są naokoło was” (5Mojż. 6.14).

„Będąc więc z rodu Bożego, nie powinniśmy sądzić, że bóstwo jest podobne do złota albo srebra, albo do kamienia, wytworu sztuki i ludzkiego umysłu. Bóg wprawdzie puszczał płazem czasy niewiedzy, teraz jednak wzywa wszędzie wszystkich ludzi, aby się upamiętali” (Dz.Ap. 17.29,30).

„Jeden Bóg i Ojciec wszystkich, który jest ponad wszystkimi, przez wszystkich i we wszystkich” (Efez. 4.6).

„A to jest żywot wieczny, aby poznali ciebie, jedynego prawdziwego Boga i Jezusa Chrystusa, którego posłałeś” (Jan 17.3).

Abyśmy mieli życie wieczne, musimy znać Ojca i Syna, którego ofiarował za nas, czego bożek nie może uczynić.

Bóg Ojciec jest naszym Zbawicielem

„Gdyż trudzimy się i walczymy dlatego, że położyliśmy nadzieję w Bogu żywym, który jest Zbawicielem wszystkich ludzi, zwłaszcza wierzących” (1Tym. 4.10).

„Jest to rzecz dobra i miła przed Zbawicielem, Bogiem naszym, który chce, aby wszyscy ludzie byli zbawieni i doszli do poznania

prawdy” (1Tym. 2.3,4).

„Paweł, apostoł Jezusa Chrystusa, z rozkazu Boga, Zbawiciela naszego, i Chrystusa Jezusa, nadziei naszej” (1Tym. 1.1).

„A objawionego we właściwym czasie w Słowie zwiastowania, które zostało mi powierzone z rozkazu Boga, Zbawiciela naszego” (Tyt. 1.3).

Ojciec dał Synowi także i dzieło bycia Zbawicielem świata.

„A my widzieliśmy i świadczymy, że Ojciec posłał Syna jako Zbawiciela świata” (1Jana 4.14).

„Odpowiedział mu Jezus: Ja jestem droga i prawda, i żywot, nikt nie przychodzi do Ojca, tylko przeze mnie” (Jan 14.6). Przez Chrystusa znajdujemy drogę do Ojca.

Dodatkowe uwagi

„Na to bowiem powołani jesteście, gdyż Chrystus cierpiał za was, zostawiając wam przykład, abyście wstępowali w jego ślady” (1Piotra 2.21).

„Abyście jednomyślnie, jednymi ustami, wielbili Boga i Ojca Pana naszego, Jezusa Chrystusa” (Rzym. 15.6).

Każdy z nas powinien mówić tę samą prawdę o Ojcu.

Atrybuty Syna

Jezus uznaje Boga Niebios

Łatwo wykazać na podstawie dowodów z Biblii, że Jezus jest Synem Boga Najwyższego. Jest to konieczne, aby uznać ten pogląd, ponieważ niektórzy naprawdę w to nie wierzą. Identyfikując Ojca i Syna, możemy ustalić, kiedy każdy z nich mówi. Zrozumienie tego, co mówią, pomoże nam być wobec nich posłusznymi. Jeśli szatan wpływa na nas, a zwykle czyni to w tak różnoraki sposób, możemy rozpoznać jego głos i motywy, gdyż znamy prawdziwy głos Boga i Jego Syna. To zapewnia nam życie wieczne.

„A to jest żywot wieczny, aby poznali ciebie, jedynego prawdziwego Boga (Ojciec) i Jezusa Chrystusa (Syn Boży), którego posłałeś (Ojciec)” (Jan 17.3).

„I ujrzawszy Go, zdziwili się. I rzekła do niego matka jego: Synu, cóżeś nam to uczynił? Oto ojciec twój i ja bolejąc szukaliśmy ciebie. I rzekł do nich (Chrystus): Czemuście mnie szukali? (Do Marii i Józefa) Czyż nie wiedzieliście, że w tym, co jest Ojca mego, Ja być muszę” (Łuk. 2.48,49). Czy myślisz, że Chrystus mówił o interesie Józefa, czy Niebiańskiego Ojca? Chrystus wiedział, że Bóg jest jego Ojcem w niebie.

„A wy się tak módlcie: Ojcze nasz, któryś jest w niebie, święć się imię twoje” (Mat. 6.9). Chrystus nauczał uczniów, że Bóg był także jego Ojcem.

„Łaska, miłosierdzie, pokój od Boga Ojca i od Jezusa Chrystusa, Syna Ojca, niech będzie z wami w prawdzie i w miłości” (2Jana 3).

„Rzekł jej Jezus: Nie dotykaj mnie, bo jeszcze nie wstąpiłem do Ojca: ale idź do braci moich i powiedz im: Wstępuję do Ojca mego i Ojca waszego, do Boga mego i Boga waszego” (Jan 20.17).

„Jezus odpowiedział: Pierwsze przykazanie jest to: Słuchaj, Izraelu! Pan Bóg nasz, Pan jeden jest” (Mar. 12.29).

Te wiersze jasno pokazują, że Syn Boga miał Boga. Chrystus był Synem Boga wtedy i jest nim nadal. Jezus powiedział ludowi, że jest jeden Bóg, odnosząc to do Ojca. Pismo stwierdza, że w no-

wych niebiosach i na nowej ziemi Chrystus nadal będzie poddany jako Syn Swemu Ojcu.

„A gdy mu wszystko zostanie poddane (odnośnie Chrystusa), wtedy też i sam Syn będzie poddany temu (Ojciec), który mu poddał wszystko (Chrystusowi), aby Bóg (Ojciec) był wszystkim we wszystkim” (1Kor. 15.28).

Chrystus, będąc poddany Bogu przez posłuszeństwo, niczym nie umniejszył sobie jako Synowi, był dla nas doskonałym przykładem do naśladowania.

Jezus jest uznany jako Syn Boga

Przy zanurzeniu Chrystusa (Mat. 3.17) Ojciec uznaje swego Syna. Przy przemienieniu (Łuk. 9.35).

Najwyższy kapłan i lud w czasach Chrystusa wiedzieli, że Bóg ma Syna (Mat. 26.63). Gdyby Bóg nie miał Syna, nigdy by nie zadawali takiego pytania. Jest różnica między Bogiem a Jego Synem i nawet ten lud wiedział o tym ze słów Starego Testamentu.

„Kto wstąpił na niebiosa i zstąpił? Kto zebrał wiatr w swoje dłonie? Kto owinął wody płaszczem? Kto stworzył wszystkie krańce ziemi? Jakie jest jego imię? I jakie jest imię jego syna? Czy wiesz? (Przyp. 30.4)

Przez aniołów szatana (Mar. 5.7) demony nie zwracały się do Chrystusa jako do Najwyższego Boga, ale jako do „Syna Boga Najwyższego”.

Biblia uznaje, że Bóg ma Syna, ale nigdy nie nazywa Ojca Synem. Ojciec nigdy nie przyszedł na ziemię jako „Syn”.

„Te zaś są spisane, abyście wierzyli, że Jezus jest Chrystusem, Synem Boga” (Jan 20.31). Jeśli w to nie wierzysz, nie będziesz miał żywota. Zapierając się prawdy, stajesz się kłamcą (patrz 1Jana 2.22).

Zjednoczeni jako Jedność

„Ja i Ojciec jedno jesteśmy” (Jan 10.30).

Niektórzy źle używają tego tekstu, by udowodnić, że Ojciec i Syn są tą samą istotą, powodując więcej zamieszania. Dobrym przykładem na to jest twierdzenie: „Bóg Ojciec, Bóg Syn, Bóg Duch Święty, trzech w jednym”. Co Jezus myślał, mówiąc: „Ja i Ojciec jedno jesteśmy” oraz „Aby wszyscy byli jedno, jak Ty, Ojczy, we mnie, a Ja w Tobie, aby i oni w nas jedno byli, aby świat uwierzył, że Ty mnie posłałeś, aby byli jedno (z nami), jak my jedno jesteśmy (z każdym)” (Jan 17.21,22). Czy to oznacza, że my jesteśmy Ojcem i Synem, ponieważ jesteśmy z Nimi jedno? Jezus kontynuował: „Ja w nich, a Ty we mnie, aby byli doskonali w jedności...” (Jan. 17.23. Stosując zasady znalezione w Izaj. 28.10, lepiej zrozumiemy ten temat).

„Przepis za przepisem, przepis za przepisem, wiersz po wierszu, wiersz po wierszu, trochę tu, trochę tam.” Stosując tę zasadę do Gen. 11.6, możemy zacząć rozumieć, co Bóg miał na myśli.

„I rzekł Pan: oto jeden lud i wszyscy mają jeden język” (Gen. 11.6). Czy ten wiersz mówi, że wszyscy ludzie stali się jedną istotą?

„Wtedy wyruszyli wszyscy synowie izraelscy i zgromadził się zbór jak jeden mąż” (Sędziów 20.1). Czy tak naprawdę wielu ludzi stało się jednym mężem? Chrystus jest indywidualną Istotą, całkowicie odrębną od Ojca, ale ich pragnienia i poglądy odnośnie ludzkości mają jeden cel. Jeśli ktoś nie studiuje Biblii, to łatwo zrozumieć, jak prosty wiersz, taki, jak z Jana 10.30, może spowodować zamieszanie. Lud Boży jest odpowiedzialny za posłuszeństwo wobec Niego. „Staraj się usilnie o to, abyś mógł stanąć przed Bogiem jako wypróbowany i nienaganny pracownik, który wyklada należyście słowo prawdy” (2Tym. 2.15). Jesteśmy uznani za niedoskonałych w mądrości i zrozumieniu, ponieważ jesteśmy niedbali w studiowaniu.

Rezultat zapierania się Ojca i Syna

Jeśli zapierasz się prawdy o Ojcu i Synu, jesteś wtedy kłamcą i antychrystem. Jak to jest? „Któż jest kłamcą, jeżeli nie ten, który przeczy, że Jezus jest Chrystusem? Ten jest antychrystem, kto poddaje w wątpliwość Ojca i Syna” (1Jana 2.22).

Dobrze byłoby w tym momencie zadać pytanie: „Kim jest Chrystus?” „A odpowiadając, Szymon Piotr rzekł: Tyś jest Chrystus, Syn Boga żywego” (Mat. 16.16).

Piotr wiedział, że żywy Bóg miał Syna zwanego Chrystusem, to jest „Namaszczonym”. A co z tobą?

Relacja wykazana w 1Jana 2.22, to relacja pomiędzy dwoma Istotami: Ojcem i Synem. Pismo mówi nam, że Ojciec nie może być Synem. Jeśli nie zrozumiesz tego, uwierzysz kłamstwu. Biblia nie mówi, że antychrystem jest ktoś, kto zapiera się Boga i Jezusa, lecz precyzyjnie mówi, że ci, „co zapierają się Ojca i Syna”. Podkreślony jest związek, wykazujący, że ten tekst może odnosić się tylko do Ojca i Jego jednorodzonego Syna, zdecydowanie dwóch oddzielnych Istot. Jeśli ktoś wspomina, że dwóch ludzi przychodzi, by widzieć ciebie, to jest wszystko, co o nich wiesz. Ale jeśli jest powiedziane, że są Ojcem i Synem, wiesz więcej. Wiesz teraz, że jest pomiędzy nimi związek. Zauważ, że przez całe Pismo tylko dwie Istoty są zawsze wspomniane. Ojciec i Syn. Takim przykładem jest Obj. 3.21. „Zwycięzcy pozwolę zasiąść ze mną na moim tronie, jak i Ja zwyciężyłem i zasiadłem wraz z Ojcem moim na jego tronie.”

„I nie będzie już nic przekłętogo. Będzie w nim tron Boga i Baranka, a słudzy jego służyć mu będą” (Obj. 22.3).

Patrz także (Jan 17.3; 3.16; 14.6). Uważne czytanie tych wierszy ukazuje nam dwa trony w niebie, a nie trzy.

Kolejna powszechna fałszywa koncepcja

Dzisiaj istnieje wiele popularnych nauk o Ojcu i Synu oraz o ich wzajemnych relacjach. *The International Standard Bible Encyclo-*

paedia ukazuje jedną z tych nauk, twierdząc, że Bóg jest doskonały i takie są Jego myśli. Nie ma nic złego w takim stwierdzeniu. Jednakże następne twierdzenie jest sprzeczne z Pismem. Twierdzą, że ta doskonała myśl nazywa się Synem Bożym. Jezus w pełni odzwierciedlał charakter Boży i jesteśmy napominani, by mieć umysł, który był w Jezusie Chrystusie, a który jest od Ojca. Ale Jezus jest kimś więcej, niż tylko wyrażeniem Bożych myśli. Jest jednorodnym Synem Bożym. Jest to przykład słabego zrozumienia Ewangelii przez ludzi. Biblia bardzo jasno wyjaśnia, kim jest Syn Boży. Bóg myśli, ale Jego myśli to nie Syn Boży. My też mamy myśli i podobnie nasze myśli to nie nasze dzieci. Przeczytajcie, proszę: (Jan 3.16, 20.31, 17.3; 1Jana 2.22).

„A któż może zwyciężyć, jeżeli nie ten, który wierzy, że Jezus jest Synem Bożym?” (1Jana 5.5). Drogi przyjacielu, Biblia prosto ukazuje, że jeśli nie wierzysz, że Jezus jest Synem Bożym, nie możesz pokonać grzechu i świata. Będziesz kłamcą, zapierającym się Chrystusa, a Biblia oświadcza jasno, że będziesz stracony.

„Zwycięzcy pozwolę zasiąść ze mną na moim tronie, jak i Ja zwyciężyłem i zasiadłem wraz z Ojcem moim na jego tronie” (Obj. 3.21).

Jezus jest autentycznym Synem Bożym

Jezus nie jest w Biblii uznany za Boga Ojca, Boga Syna czy nawet Boga Ducha Świętego. Biblia nazywa go Synem Bożym. Jeśli szukasz w Biblii Króla Jakuba, znajdziesz zwrot „Bóg Ojciec” użyty 13 razy, zawsze w odniesieniu do Ojca. Kiedy poszukasz zwrotu „Bóg Syn”, nie znajdziesz go nigdzie w Biblii. I nigdzie nie znajdziesz „Bóg Duch Święty”, nie ma o tym w Biblii nawet wzmianki. Zwroty takie, jak „Bóg Syn” zamiast „Syn Boży” i „Bóg Duch Święty” zamiast „Święty Duch Boga” powodują zamieszanie i pomagają wprowadzić tajemnicę trójcy. Z powodu tego sposobu myślenia my kończymy na koncepcji trzech w jednym. Jak zobaczycie dalej, to myślenie przedstawia takie główne problemy, jak zaprzeczenie, że Jezus jest jednorodnym Synem Boga, i zaprzeczenie

Jego całkowitej śmierci na krzyżu. Jeśli Chrystus jest tym samym albo jest Ojcem, nie mógł umrzeć. Biblia mówi „bez przelania krwi nie ma odpuszczenia grzechów” (Hebr. 9.22). Biblia musiałaby zostać na nowo napisana, wraz z usunięciem wszystkich stron, mogących spowodować konflikt. To tylko nieliczne z wielu problemów w odrzuceniu związku pomiędzy Ojcem a Synem.

Jezus był jednorodnym Bogiem

To oznacza, że był czas, kiedy Ojciec był sam. Zgodnie z Pismami, Chrystus był zrodzony z Ojca, został nazwany Synem Bożym. Wiele tekstów w Biblii pokazuje, że Jezus Chrystus został zrodzony z Boga w niebie. Dlatego jest nazwany Synem Bożym. Kiedy Chrystus urodził się w Betlejem, został określony jako „Syn człowieczy.”

„Rzekł mu tedy Piłat: A więc jesteś królem? Odpowiedział mu Jezus: Sam mówisz, że jestem królem. Ja się narodziłem i na to przyszedłem na świat (Betlejem), aby dać świadectwo prawdzie: każdy, kto z prawdy jest, słucha głosu mego” (Jan 18.37). Jest wiele tekstów, potwierdzających fakt o narodzeniu, które miało miejsce przed i w Betlejem.

Chrystus istniał, zanim ziemia została stworzona

Wielu wierzy, że Chrystus zaistniał podczas narodzin w Betlejem, ale popatrzmy na to, co mówi Biblia. W Księdze Przysłów 8, mamy historyczny zarys mądrości. Chrystus jest tu określony jako „Mądrość Boga”. „Natomiast dla powołanych - i Żydów, i Greków, zwiastujemy Chrystusa, który jest mocą Bożą i mądrością Bożą” (1Kor. 1.24). „Ale dzięki niemu jesteśmy w Jezusie Chrystusie, który stał się dla nas mądrością od Boga” (1Kor. 1.30).

Przeczytaj Księgę Przysłów 8.12-21 w *Septuagincie* (greckiej wersji Starego Testamentu), a zauważysz, że jest tam wiersz nieobecny we współczesnej Biblii Hebrajskiej. Jest to dokładne tłumaczenie brakującej części z wiersza 21. Chrystus jako Mądrość mó-

wi: „Zawsze, kiedy opowiadam wam o sprawach, które się codziennie działy, będę pamiętał także, by ponownie przeliczyć przeszłe wydarzenia.” (*Septuaginta with Apocrypha - Greek and English*, a Bonton publication by Hendrickson Publishers)

Księga Przysłów 8.22: „Pan stworzył mnie jako pierwociny swojego stworzenia, na początku swych dzieł, z dawna.”

Zauważ, jak jest użyte słowo „stworzył” (possessed) [7069] (w kwadratowym nawiasie będziemy zamieszczać numer odnośnika do *Strong's Hebrew and Greek Dictionaries*) w Gen. 4.1: „I Adam obcował ze swoją żoną Ewą, a ta poczęła i urodziła Kaina. Wtedy rzekła: wydałam na świat [7069] mężczyźnę z pomocą Pana.”

„Pan stworzył [7069] mnie jako pierwociny swojego stworzenia, na początku swych dzieł, od dawna. Przed wiekami byłam ustanowiona, od początków, przed powstaniem świata. Gdy jeszcze nie było morza, **zostałam zrodzona**, gdy jeszcze nie było źródeł, obfitujących w wody. Zanim góry zostały założone i powstały wzgórza, zostałam zrodzona. Gdy jeszcze nie uczynił ziemi i pól, i pierwszych brył gleby. Gdy budował niebiosa, byłam tam, gdy odmieniał krąg nad powierzchnią, gdy odmienił krąg nad powierzchnią toni. Gdy w górze utwierdzał obłoki i wyprowadzał z toni potężne źródła. Gdy morzu wyznaczał granice, aby wody nie przekraczały jego rozkazu, gdy kładł podwaliny ziemi, **Ja byłam u jego boku mistrzynią, byłam jego rozkoszą dzień w dzień, igrając przed nim przez cały czas**. Igrając na okręgu jego ziemi, rozkoszując się synami ludzkimi” (Księga Przysłów 8.22-31). Te wiersze są faktycznymi cytatami z mów Chrystusa.

„A nikt nie wstąpił do nieba, tylko Ten, który zstąpił z nieba, Syn Człowieczy... Albowiem tak Bóg umiłował świat, że Syna swego jednorodzonego dał, aby każdy, kto weń wierzy, nie zginął, ale miał żywot wieczny... Kto wierzy w niego, nie będzie sądzony, kto zaś nie wierzy, już jest osądzony, dlatego, że nie uwierzył w imię jednorodzonego Syna Bożego” (Jan 3.13,16,18).

„Potem rzekł Bóg: uczynimy człowieka na obraz nasz, podobnego do nas” (Gen. 1.26). Chrystus był przy stworzeniu z Ojcem. „Na początku było Słowo, a Słowo było z Bogiem i Słowo było Boga”

(Jan 1.1, oryginalny tekst w *Interlinear Bible*).

„Takiego bądźcie względem siebie usposobienia, jakie było w Chrystusie Jezusie, który, chociaż **był w postaci Bożej**, nie upierał się zachłannie przy tym, aby być równym Bogu, lecz wyparł się samego siebie, **przyjął postać sługi** i stał się podobny ludziom” (Fil. 2.5-7).

Chrystus był w niebie w postaci Bożej, w podobieństwie obrazu Boga. W niebie musiał opuścić tę formę i przyjąć inną, ludzką, Z tych wierszy widzimy, że Chrystus żył w niebie, zanim przyszedł na ziemię jako niemowlę.

„Ale ty Betlejemie Efrata, najmniejszy z okręgów judzkich, z ciebie mi wyjdzie ten, który będzie władcą Izraela. **Początki jego** od prawieku, od dni zamierzchłych” (Mich. 5.1). Właśnie przeczytałeś o tych początkach w Księdze Przysłów 8.21-31. W Mich. 5.1 zwrot „początki” (oryginalnie „wyjście”) [4163] oznacza pochodzenie lub wyjście z czegoś lub kogoś. Słowo przetłumaczone od dni zamierzchłych [5769] oznacza „nieokreślony lub nieskończony w przyszłości”. Wielu ludzi źle je stosuje, jako oznaczenie „bez początku i końca”.

„Teraz zaś, wyzwoleni od grzechu, a oddani w służbę Boga, macie pożytek w poświęceniu, a za cel żywot wieczny” (Rzym. 6.22). Ten wiersz mówi, że jeśli jesteśmy posłusznymi Bogu, będziemy mieć życie wieczne. Wieczne życie jest obiecane ludowi Boga. Czy znacie kogoś z dzisiejszego ludu Bożego, kto nie miał początku? Czy zawsze istniał? Oczywiście nie. „Ale my błogosławić będziemy Panu **odtąd** na wieki [5769]” (Ps. 115.18).

„Na wieki” oznacza tu, że jest początek. „Lecz łaska Pana od wieków [5769] na wieki [5769] dla tych, którzy się go boją. A sprawiedliwość dla synów ich synów: Dla tych, którzy strzegą przymierza jego i pamiętają o wypełnianiu przykazań jego” (Ps. 103.17,18). Obietnica jest dana tym, którzy są posłusznymi Bogu. Wszyscy ci ludzie mają początek, ale nie mają końca, jeśli są posłusznymi. Zauważmy, co tu mamy. Kiedy Bóg powiedział swemu ludowi o wiecznej [5769] obietnicy, to oznacza, że jeśli dostosują się do Jego stylu życia, Jego obietnica zacznie się wypełniać. Innymi

słowy, to wieczne ma punkt początkowy, ale niekoniecznie końcowy. Ta faktyczna zasada odnosi się do Syna Bożego. Jezus miał początek. W Mich. 5.1 słowo „wieczny” odnosi się do „dni wieczności”, kiedy to Chrystus miał swój początek. Chrystus przyszedł w dniach wieczności, dlatego jest zwany Synem. W Mich. 5.1 narodziny Chrystusa są wspomniane dwa razy: w niebie, a potem w Betlejem. W Izaj. 9.5 czytamy: „Albowiem dziecię narodziło się nam, Syn jest nam dany i spocznie władza na jego ramieniu, i nazwą go: Cudowny Doradca, Bóg Mocny, Ojciec Odwieczny [5703], książę pokoju.” Słowo przetłumaczone jako „odwieczny” jest opisane jako „świat bez końca” w Izaj. 45.17. Świat miał początek, tak jak Pisma nam to mówią. Odnośnik jednak pokazuje, że jest początek, ale niekoniecznie koniec. Gdy czytasz Izaj. 9.5, pamiętaj, co oznacza słowo „Ojciec”.

Kilka dodatkowych tekstów

„Albowiem sam Ojciec miłuje was, dlatego, że wyście mnie umiłowali i uwierzyli, że Ja od Boga wyszedłem. Wyszędłem od Ojca i przyszedłem na świat, znowu opuszczam świat i idę do Ojca” (Jan 16.27,28).

„A teraz Ty mnie uwielbij, Ojcze, u siebie samego, tą chwałą, którą miałem u ciebie, zanim świat powstał. Objawiłem imię twoje ludziom, których mi dałeś ze świata, twoimi byli i mnie ich dałeś, i strzegli słowa twojego. Teraz poznali, że wszystko, co mi dałeś, od ciebie pochodzi. Albowiem dałem im słowa, które mi dałeś, i oni je przyjęli, i prawdziwie poznali, że od ciebie wyszedłem, i uwierzyli, że mnie posłałeś” (Jan 17.5-8).

„Rzekł im Jezus: Gdyby Bóg był waszym Ojcem, miłowalibyście mnie, **Ja bowiem wyszedłem od Boga** i oto jestem. Albowiem nie sam od siebie przyszedłem, lecz On mnie posłał” (Jan 8.42).

„Cóż dopiero, gdy ujrzycie Syna Człowieczego, wstępującego tam, gdzie był pierwaj” (Jan 6.62).

Pismo jasno pokazuje, że Chrystus był w niebie, zanim zstąpił na ziemię. Każde nauczanie odmienne od tego, które jest w Biblii,

objawia zwodziciela.

„On jest obrazem Boga niewidzialnego, pierworodnym wszelkiego stworzenia (Chrystus). **Ponieważ w nim zostało stworzone wszystko, co jest na niebie i na ziemi**, rzeczy widzialne i niewidzialne, czy to trony, czy panowania, czy nadziemskie władze, czy zwierzchności, wszystko przez niego i dla niego zostało stworzone” (Kol. 1.15-17). Pamiętaj, że kiedy Chrystus przyszedł na tę ziemię jako niemowlę, tydzień stworzenia był już zakończony. Chrystus musiał być obecny na początku stworzenia, aby wszystko było stworzone.

„Kto wstąpił na niebiosa i zstąpił? Kto zebrał wiatr w swoje dłonie, kto owinął wody płaszczem? Kto stworzył wszystkie krańce ziemi? Jakie jest jego imię? **I jakie jest imię jego syna?** Czy wiesz?” (Przyp. 30.4).

Biblia naucza o Bogu i Jego Synu. Jeśli nie akceptujesz tego, po prostu nie wierzysz Słowu Boga. Abraham wierzył w to, co Bóg powiedział, i to policzono mu za sprawiedliwość. Jeśli nie wierzysz temu, co Bóg mówi, jesteś uznany za osobę pozbawioną sprawiedliwości. W Objawieniu Biblia uczy, że tylko sprawiedliwy wejdzie do nieba.

„Jan świadczył o nim i głośno wołał: Ten to był, o którym powiedziałem: Ten, który za mną idzie, był przede mną, bo **pierwej był niż ja**” (Jan 1.15).

Jest oczywiste, że Jan znał prawdę, którą tak wielu zapomniało.

„Kto przychodzi z góry, jest ponad wszystkimi, kto z ziemi pochodzi, należy do ziemi i mówi rzeczy ziemskie, kto przychodzi z nieba, jest ponad wszystkimi. Świadczy o tym, co widział i słyszał, lecz nikt nie przyjmuje jego świadectwa. Kto przyjął jego świadectwo, ten potwierdził, że Bóg mówi prawdę. Albowiem Ten (Chrystus), którego posłał Bóg, głosi Słowo Boże, gdyż Bóg udziela Ducha bez miary. Ojciec miłuje Syna i wszystko oddał w jego ręce. Kto wierzy w Syna, ma żywot wieczny, kto zaś nie słucha Syna, nie ujrzy żywota, lecz gniew Boży ciąży nad nim” (Jan 3.31-36).

Myśl o miłości, którą Bóg ma dla nas

Jest cudowny powód, dla którego ofiara Chrystusa jest tak szczególna. Tak jak wasze dzieci są realne dla was, tak Jezus jest realnym Synem Boga. To Jezus, nie Ojciec, umarł za twoje grzechy i moje. Ojciec zezwolił na tę świętą ofiarę.

„Albowiem tak Bóg umiłował świat, że Syna swego jednorodzonego dał, aby każdy, kto weń wierzy, nie zginął, ale miał żywot wieczny” (Jan 3.16).

„Ten jest Syn mój wybrany, jego słuchajcie.” Bóg powiedział, że ma Syna, i to jest dokładnie to, co miał na myśli. Ludzie rozumieją, kim jest syn i męski potomek, który jest młodszy od rodziców. Chrystus jest realnym Synem Boga. Ojciec jest starszy niż Syn. To miał na myśli Chrystus, mówiąc „mój Ojciec jest większy ode mnie” (Jan 14.28).

Czy Chrystus jest współwieczny z Ojcem?

Wielu twierdzi, że Chrystus jest współwieczny z Ojcem. Co oznacza słowo „współwieczny”? To oznacza, że był zawsze i nadal jest. Aby można było zastosować ten termin do Chrystusa, musiałby On mieć ten sam wiek, co Ojciec, nigdy nie mając początku. Jednakże Biblia uczy nas, że Chrystus miał początek w dniach starodawnych, dniach wieczności, kiedy nie było ziemi. W naszym ludzkim rozumieniu Syn jest młodszy od Ojca. Byłoby niestosowne, by wnuk nazwał dziadka „synem”. Czterdziestoletni człowiek, mówiący innemu czterdziestoletniemu mężczyźnie „mój synu”, kłamie. Stosowanie słowa „współwieczny” oznacza, że Syn Boga nigdy nie miał początku, co neguje Pisma mówiące o Nim. Czy to oznacza, że Chrystus był stworzony? Absolutnie nie. Jest różnica pomiędzy czymś stworzonym a czymś zrodzonym. Bóg może stworzyć coś z niczego, tak jak aniołów. Aniołowie nie są zrodzeni z innych aniołów, lecz są stworzeni. Tak nie jest z nami czy z Synem Bożym. Chrystus wyszedł ze swego Ojca, a my wyszliśmy z naszych rodziców. „Boga nikt nigdy nie widział: on jednorodzony

syn, który jest w łonie ojcowskim, ten nam opowiedział” (Jan 1.18, *Biblia Gdańska*).

Nie zostaliśmy wymyśleni czy stworzeni, lecz zrodzeni. Słowo „zrodzony” można znaleźć w Księdze Przysłów 8.24, gdzie jest napisane: „zostałem zrodzony” [2342]. Patrz na (Hiob 39.1, Izaj. 51.2 czy 54.1) dla właściwego zrozumienia tego słowa.

Nie możemy spekulować, jak Syn Boży został zrodzony. Biblia nie podaje nam szczegółów, musimy to zostawić. Biblia mówi nam, że Bóg nie może kłamać (Tyt. 1.2). A w Hebr. 6.18 czytamy: „Abyśmy przez dwa niewzruszone wydarzenia, co do których niemożliwą jest rzeczą, by Bóg zawiódł...” Zatem gdyby nie było prawdą, że Bóg miał Syna, wtedy Bóg nigdy by nie powiedział: „Ten jest Syn Mój wybrany, tego słuchajcie” (Łuk. 9.35). „Jak bowiem Ojciec ma żywot sam w sobie, tak dał i Synowi, by miał żywot sam w sobie” (Jan 5.26). Ojciec musiał być pierwszy, aby dać Swemu Synowi życie. Koncepcja współwieczności, pochodząca z nauki o trójcy, neguje wszystko, co Bóg powiedział o Swym Synu. Sposób, w jaki szatan ukazuje to kłamstwo i zwodzi wielu, polega na mówieniu ludziom, że to jest „tajemnica”. Tajemnicą jest coś, czego nie możesz zrozumieć, gdyż jest to ukryte. Przyjaciele! Bóg oczekuje, że zrozumiemy wszystko, co On nam objawi. Jeśli coś było ukryte, a teraz jest dla nas odsłonięte, to nie jest już tajemnicą, czyż nie?

„Bo niewidzialna jego istota, to jest wiekuista jego moc i bóstwo, mogą być od stworzenia świata oglądane w dziełach i poznane umysłem, tak iż nic nie mają na swoją obronę” (Rzym. 1.20).

„A temu, który ma moc utwierdzić was wobec ewangelii mojej i zwiastowania o Jezusie Chrystusie, **według objawienia tajemnicy** przez długie wieki milczeniem okrytej, ale teraz objawionej i przez pisma prorockie według postanowienia wiecznego Boga obwieszczonej wszystkim narodom, żeby je przywieść do posłuszeństwa wiary” (Rzym. 16.25,26).

Innymi słowy, Bóg objawił tę wiedzę wszystkim, aby wszyscy mogli dojść do poznania prawdy i podążać za wiarą. Pamiętaj, wiara przychodzi przez słuchanie, a słuchanie przez Słowo Boga.

„Będąc z rodu Bożego, nie powinniśmy sądzić, że Bóstwo jest podobne do złota albo srebra, albo do kamienia, wytworu sztuki i ludzkiego umysłu. Bóg wprawdzie puszczał płazem czasy niewiedzy, teraz jednak wzywa wszędzie wszystkich ludzi, aby się upamiętali” (Dz.Ap. 17.29,30)

Przed czym powinniśmy się upamiętać? Bóg chce, abyśmy się upamiętali z naszej niewiedzy odnośnie Niego i Jego Syna. Pamiętaj, to jest życie wieczne, poznać Boga i Jego Syna.

„Bo mój Ojciec jest większy ode mnie” (Jan 14.28).

Ojciec był przed Synem.

„Nie mogę sam (Chrystus) z siebie nic uczynić” (Jan 5.30).

„Zstąpiłem bowiem z nieba nie aby wypełniać wolę swoją, lecz wolę tego, który mnie posłał” (Jan 6.38).

Chrystus zstąpił z nieba (co oznacza, że istniał najpierw w niebie) na ziemię.

„Wielokrotnie i wieloma sposobami przemawiał Bóg dawnymi czasami do ojców przez proroków. Ostatnio, u kresów tych dni, przemówił do nas przez Syna, którego ustanowił dziedzicem wszechrzeczy, przez którego także wszechświat stworzył” (Hebr. 1.1,2).

„Ponieważ w nim (Chrystusie) zostało stworzone wszystko, co jest na niebie i na ziemi, rzeczy widzialne i niewidzialne, czy to trony, czy panowania, czy nadziemskie władze, czy zwierzchności, wszystko przez niego i dla niego zostało stworzone” (Kol. 1.16).

„Ja zaś nie polegamy na świadectwie ludzkim, ale to mówię, abyście byli zbawieni. Ja zaś mam świadectwo, które przewyższa świadectwo Jana, dzieła bowiem, które mi powierzył Ojciec, abym je wykonał, te właśnie dzieła, które czynię, świadczą o mnie, że Ojciec mnie posłał” (Jan 5.34,36).

„Odpowiedział mu Jezus: Ja jestem droga, i prawda, i żywot, nikt nie przychodzi do Ojca, tylko przeze mnie” (Jan 14.6; patrz też 1Piotra 2.21).

Święty Duch Boga

Temat „Duch Święty” jest tajemnicą dla wielu ludzi. Jest sprawą życia, by zrozumieć dokładnie słowo Boga w tym temacie, abyś, jeśli jest ci to przedstawione niedokładnie, był zdolny odkryć zwiędzenie. Boże dzieci nie powinny polegać na niczym słowie w tym temacie, oprócz Biblii.

„Ale to namaszczenie, które od niego otrzymaliście, pozostaje w was i nie potrzebujecie, aby was kto uczył, lecz jak namaszczenie jego poucza was o wszystkim i jest prawdziwe, a nie jest kłamstwem, i jak was nauczyło, tak w nim trwajcie” (1 Jana 2.27).

Biblijna definicja słowa „Duch”

Duch - [7307] po hebrajsku, [4151] po grecku. Rozważ te definicje uważnie. Ruwach (Rooahk) [7307] Słownik Biblijny Stronga: „Duch, wiatr, oddech, pochodzi od 7306 (Duch - 7307 - pochodzi od hebrajskiego rdzenia Duch - 7306).

Żydowska definicja dla ruwach u Geseniusa: „Dech ust, oddech, twórcze słowa Boga, dech powietrza w ruchu, sposób myślenia, wola i rada, stały umysł.” Dla słowa-rdzenia [7306] Duch - „Wdychanie w sensie zapachu, zapach z zadowoleniem, być zadowolonym z zapachu, wdychać.”

Jeśli żywa osoba wdycha, to co musi następnie uczynić? Będzie wypuszczała oddech. Kiedy wypowiadamy słowa poprzez usta, wiew jest opisany jako duch. [7307 - duch]

Wdychanie lub wciąganie powietrza do środka jest określane jako „ruwach”. Duch [7306] jest wtedy, gdy akceptujemy to, co wychodzi z czyichś ust i pozwalamy, by to weszło do naszego umysłu. Modlitwa jest tym, co wychodzi z czyichś ust i wchodzi do uszu Boga. Modlitwa jest przyjmowana w umyśle jako oddech wciągany do płuc. Oto przykład tej koncepcji: „Obróć wasze miasta w ruiny i spustoszę wasze świątynie, i nie będę wachał woni waszych zapachów (modlitwy)” (Kapłańska 26.31).

Woń jest określona: „W pełni docenić, radować się czy też roz-

koszować, wybitna jakość czy uczucie.”

Zapach to: „Własność lub jakość rzeczy, które na nas wpływają, oddziałują lub są postrzegane przez zmysł węchu. Silna, wszechobecna jakość.”

Zapach smutku przeniknął zgromadzenie, szacunek, renoma, nauka niebędąca obecnie w dobrym zapachu (smaku).

„A tam będziecie służyli bogom będącym dziełem rąk ludzkich, z drewna i kamienia, którzy nie widzą i nie słyszą, nie jedzą i nie wachają [7306].” Obrazy nie mogą i nie przyjmują modlitw.

„Nienawidzę waszych świąt, gardzę nimi i nie podobają [7306] mi się wasze uroczystości świąteczne” (Amos 5.21).

Bóg powiedział tym ludziom, że nie będzie szanował, respektował ani przyjmował ich kultu, ponieważ byli buntowniczy.

Wydech lub usuwanie to ruwach [7307]. Przemyśl to wszystko. Czy kiedykolwiek słyszałeś o martwej osobie prowadzącej rozmowę? Oczywiście nie. Martwa osoba nie może prowadzić rozmowy, ponieważ nie ma dechu [duch 7307 albo wiatr] w sobie. Innymi słowy, nie może mówić czy oddychać. Spróbuj eksperymentu: zatrzymaj oddech i próbuj mówić. Jeśli uczynisz to właściwie, żadne powietrze nie powinno wyjść z twych płuc, ani dźwięk z twych ust. Tak się dzieje, ponieważ żadne powietrze nie przepływa przez twe więzadła głosowe. Kiedy ktoś mówi i powietrze przechodzi przez nie, wtedy wyrażane jest to, co jest w umyśle, lub o czym myśli. Jest to wyrażone jako ruwach (duch [7307]) albo poruszenie powietrza.

Spróbuj komunikować się jasno bez ruchów powietrza twych płuc. Nie możesz tego zrobić, prawda? Spróbuj oddychać i powiedz coś w tym samym czasie. Udało ci się skomunikować! Podzieliłeś się swym duchem [7307] poprzez mowę (patrz Gal. 3.5).

Przykład ducha usługującego

Przypuśćmy, że proszę ciebie, byś poszedł do mojej małżonki i poprosił o kluczyki do mojego samochodu, leżące na jej stoliku. Jak myślisz, co uczyni? Da ci te klucze. Kto mówił do niej? Ty. Jak

myślisz, kogo słuchała, gdy mówiłeś? Tak naprawdę słuchała mnie, mówiącego przez twe usta, ponieważ tylko ja wiedziałem, gdzie są kluczyki. Mówiłeś dla mnie. Byłeś posłańcem, zanosłeś moje myśli do niej. Dajesz jej mego ducha myślenia, a ona odpowiedziała tak, jakbym to ja do niej mówił.

„Bo nie wy jesteście tymi, którzy mówią, lecz Duch Ojca waszego, który mówi w was” (Mat. 10.20). **Duch Boży jest umysłem Boga, który został objawiony lub wyrażony do nas w słowach lub poznaniu.** Duch Boga ma wielką moc, tak wielką moc (autorytet), że cokolwiek Bóg powie, staje się. Tak wielką moc, że niebo i ziemia przeminą, ale nie Jego Słowo (Duch). Jego Słowo nie wróci próżne.

„Tak jest z moim słowem, które wychodzi z moich ust: nie wraca do mnie puste, lecz wykonuje moją wolę i spełnia pomyślnie to, z czym je wysłałem” (Izaj. 55.11).

„A wtedy objawi się ów niegodziwiec, którego Pan Jezus zabije tchnieniem [4151] ust swoich i zniweczy blaskiem przyjscia swego” (2Tes. 2.8).

Pisma potwierdzają ten pogląd

„Bo niewidzialna jego istota, to jest wiekuista jego moc i bóstwo, mogą być od stworzenia świata oglądane w dziełach i poznane umysłem, tak iż nic nie mają na swoją obronę” (Rzym. 1.20).

Jak myślisz, czym są niewidzialne rzeczy (istota) Jego stworzenia? Pomyśl chwilę.

Myśli Ojca i Syna były niewidzialne, gdy działały w stworzeniu. Ale teraz są widzialne. Jak? Możemy zrozumieć, co myśleli, poprzez stworzone dzieła. Myśli Chrystusa objawiły się, kiedy je wypowiedział i zostały stworzone. Patrząc na stworzenie, rozumiesz, co Ojciec i Syn myśleli. Popatrzmy na kolejny potwierdzający to tekst.

„A ziemia była pustkowiem i chaosem: ciemność była nad otchłanią, a Duch [7307] Boży unosił się nad powierzchnią wód” (Gen. 1.2).

Duch Boży unoszący się nad powierzchnią wód jest tym samym, co „a Bóg powiedział”. Bóg powiedział, co było w Jego umyśle, i to się stało. Jeśli popatrzyś na wiersz 3, to właśnie ci mówi: „I rzekł Bóg: niech stanie się światłość. I stała się światłość.” Niewidoczne rzeczy Chrystusa od stworzenia świata były jego myślami. Gdyby ktoś był zdolny do tego, aby być tam i słuchać, co się stało, usłyszałby to, co powiedziano: „niech stanie się światłość”. [Boży dech poruszający się nad wodami.]

Słowa „Duch” i „Umysł” są używane wymiennie

„Kto kieruje Duchem [7307 Hebrew] Pana, a czyja rada porusza go?” (Izaj. 40.13).

Paweł cytuje Septuagintę, grecką wersję tekstu w Rzym. 11.34: „Bo któż poznał myśl [3563 Greek] Pana? Albo któż był doradcą jego?”

W tych dwóch tekstach słowa myśl i duch są zamienne. W następnym tekście słowa myśl i duch są przetłumaczone z tego samego hebrajskiego słowa duch [7307].

„I przypadł na mnie Duch [7307] Pana, a Pan rzekł do mnie: Mów, tak mówi Pan! Tak myśleliście, domu Izraela, i Ja wiem, co wam na myśl [7307] przychodzi” (Ezech. 11.5).

Jest wiele tekstów biblijnych, ilustrujących, że umysł i duch są używane wymiennie. Zwróć uwagę:

„Słowem Pana uczynione zostały niebiosa, a tchnieniem ust jego [Duch - 7307] całe wojsko ich... Bo on **rzekł** i stało się, On rozkazał i stanęło” (Ps. 33.6,9).

„...a Duch Boży unosił się nad powierzchnią wód. I rzekł Bóg: Niech stanie się światłość” (Gen. 1.2,3).

Na ustach dwóch lub trzech świadków jest ustalana prawda. Te teksty lub świadkowie ustanawiają prawdę w prosty i jasny sposób. Słowa, które Chrystus wypowiedział, były święte czy nieświęte? Jezus powiedział w Jan 6.63: „Duch [4151 - Greek pneuma] ożywia. Ciało nic nie pomaga: Słowa, które powiedziałem do was, są duchem [4151] i żywotem.”

Słowa, które Chrystus wypowiedział, były Święte i Duch - Duchem Świętym.

„Zwróćcie uwagę na moje ostrzeżenia! Oto chcę wam wyjawić moje myśli [7307 ducha], obwieścić wam moje słowa” (Przysł. 1.23).

Duch Boży jest Jego objawioną myślą, wyrażoną przez Jego słowa. Są one świętymi myślami, Duchem Świętym.

„Duch [7307] Wszchemogącego Pana nade mną, gdyż Pan namaścił mnie, abym zwiastował ubogim dobrą nowinę, posłał mnie, abym opatrzył tych, których serca są skruszone, abym ogłosił jeńcom wyzwolenie, a ślepym przejrzenie” (Izaj. 61.1).

Z Duchem Boga w nas możemy prowadzić innych do Niego.

„Jeśli więc wy, którzy jesteście źli, umiecie dobre dary dawać dzieciom swoim, o ileż bardziej Ojciec niebieski da Ducha Świętego [4151] tym, którzy go proszą” (Łuk. 11.13).

„A gdy zacząłem mówić, zstąpił na nich Duch Święty [4151], jak i na nas na początku.” (Dz.Ap. 11.15) Jeśli prosimy Boga o Jego Ducha, da go nam.

„A potem wyleję mojego Ducha [7307] na wszelkie ciało, i wasi synowie i wasze córki prorokować będą, wasi starcy będą śnili, a wasi młodzieńcy będą mieli widzenia” (Joel 3.1).

Jak Duch Boga jest wylewany na wszelkie ciało? Boży Duch przychodzi do nas przez Jego słowo: Biblię; przez głoszenie tego słowa, przez naturę. Pamiętaj, natura objawia to, co Ojciec i Syn myślą o stworzeniu.

„A Piotr do nich: Upamiętajcie się i niech się każdy z was da ochrzcić, w imię Jezusa Chrystusa na odpuszczenie grzechów waszych, a otrzymacie dar Ducha Świętego.” [4151] (Dz.Ap. 2.38) Jeśli odwracacie się od nieprawości, wtedy otrzymujecie dar Świętego (umysłu) Ducha.

„Nakłońcie uszy, niebioso, a ja mówić będę. I niech słucha ziemia słów ust moich. Niech kropi jak deszcz nauka moja, niech ścieka jak rosa mowa moja, jak drobny deszcz na świeżą ruń, jak ulewa na trawę” (V Mojż. 32.1,2).

„I zstąpił Pan w obłoku, i przemówił do niego. Wziął też nieco z

ducha [7307], który był w nim, i złożył na siedemdziesięciu starszych mężach. A gdy duch [7307] spoczął na nich, prorokowali, co im się potem już nie zdarzyło” (IV Mojż. 11.25).

„Wstąpił we mnie Duch [7307] i postawił mnie na nogi, i słyszałem tego, który mówił do mnie” (Ezech 2.2). Innymi słowy, kiedy Bóg przemówił do Ezechiela, Jego Duch wstąpił do niego.

„A gdy Piotr jeszcze mówił te słowa, zstąpił Duch (umysł) Święty na wszystkich słuchających tej mowy” (Dz.Ap. 10.44).

„I upadnie Egipcjanom duch [7307] (duch świata lub zły duch) w ich piersi, i ich zamysł unicestwię. Wtedy radzić się będą bałwanów i zaklinaczy, duchów zmarłych i wróżbiarzy” (Izaj. 19.3). (Bożki i tym podobne duchy są złymi duchami).

W 1Kor. 2.12 uczymy się, że są dwa duchy: jeden od Boga, święty, inny ze świata, nieświęty, lub od szatana. Którego ducha miał Egipt? A którego Paweł? Którego ducha masz ty?

„A myśmy otrzymali nie ducha [4151] świata, lecz Ducha [4151], który jest z Boga, abyśmy wiedzieli, czym nas Bóg łaskawie obdarzył” (1Kor. 2.12).

Paweł miał Ducha Boga, czy my także powinniśmy mieć tego Ducha? „Wiarołomni, czy nie wiecie, że przyjaźń ze światem to wrogość wobec Boga? Jeśli więc kto chce być przyjacielem świata, staje się nieprzyjacielem Boga” (Jak. 4.4).

Duch świata jest duchem szatana, a to jest zły duch, nieświęty. Ten rodzaj ducha jest wrogi Bogu i nam.

„Biada przekornym synom, mówi Pan, którzy wykonują plan, lecz nie mój, i zawierają przymierze, lecz nie w moim duchu [7307], aby dodawać grzech do grzechu. Wyruszają hen do Egiptu, nie radząc się moich ust, aby oddawać się pod opiekę faraona, i szukać schronienia w cieniu Egiptu” (Izaj. 30.1,2).

Egipt jest tu przedstawiony jako myślenie albo duch świata, który oczywiście jest duchem szatana. Jednakże my nie mamy przyjmować tego wstrętnego ducha.

Zwróć uwagę na cudowną obietnicę Boga. „Co do mnie zaś, to moje przymierze z nim jest takie, mówi Pan: Mój duch [7307], który spoczywa na tobie, i moje usta, które włożyłem w twoje usta, nie

zejdą z ust twojego potomstwa, ani z ust twoich wnuków - mówi Pan - odtąd aż na wieki” (Izaj. 59.21).

Tych, którzy szanują Boga, On uszanuje tą obietnicą.

„I wspominali dawne dni, Mojżesza i jego lud. Gdzież jest Ten, który go wyprowadził z morza, gdzie pasterz jego trzody? Gdzież jest Ten, który włożył Ducha [7307] swego Świętego do ich serc?” (Izaj. 63.11).

Duch Boga jest umysłem Boga, który został objawiony czy wypowiedziany do nas w słowach czy poznaniu.

Odrzucenie Ducha Świętego

Czy kiedykolwiek zastanawiałeś się, co się stanie, jeśli odrzucisz Ducha Boga? Dlaczego odrzucenie Ducha Boga jest niewybaczalnym grzechem? Rozważ: Jeśli odrzucam Boże Słowo, Jego objawiony umysł, Świętego Ducha, który daje nam nadzieję wszelkich nadziei, że każda inna nadzieja staje się nieważna dla ciebie.

Odrzuciłeś jedyne środki, przez które są tobie udzielane przebaczenie i wieczne życie, że nie pozostaje żadna inna droga, by je osiągnąć (zobacz Jan 6.63).

Jezus oświadcza: „Ja jestem droga i prawda, i żywot, nikt nie przychodzi do Ojca, tylko przeze mnie” (Jan 14.6).

Jeśli odrzucacie to, co Bóg powiedział, przez Swego Syna, wtedy nigdy nie będziecie mieli życia wiecznego, a śmierć Chrystusa będzie dla ciebie na próżno. Obj. 21.8 mówi, że niewierzący nie wejdzie do królestwa niebios.

„Albowiem tak Bóg umiłował świat, że Syna swego jednorodzonego dał, aby każdy, kto weń wierzy, nie zginął, ale miał żywot wieczny” (Jan 3.16).

Istota polega na tym: czy szanujesz Ojca wystarczająco, by zrobić to, co On mówi? Czy masz więcej szacunku dla człowieka, na przykład dla szefa w pracy, niż dla Boga?

Lekcja hebrajskiego

R W H - Duch

Litery hebrajskie, dosłowne znaczenie, duchowe znaczenie

R – Resz – głowa, przywództwo

W – Var - paznokieć, gwóźdź, stałość

H – Chet – płot, ochrona

Obraz jest wart tysiąc słów. Alfabet hebrajski pokazuje więcej historii obrazowo, niż angielski alfabet, czy polski. Czytanie hebrajskiego słowa „Duch” daje ci wyraz i obraz tego słowa, wszystko w tym samym czasie.

Czy Duch Boga (oddech czy umysł, który jest wszechpotężny) daje ci przewodzenie, kierowanie, ochronę i w tym samym czasie czyni cię stałym w Jego słowie? Absolutnie tak!

Kiedy dzielimy słowo „Duch” w tej obrazowej formie alfabetu, znajdujemy następujące ukazanie: r - przywództwo, w - stałość, h - ochrona. Co za cudownego Boga mamy, że może czynić to wszystko dla nas poprzez Swego Ducha. Fascynujące.

Duch: Ghost/Spirit

Tłumacze Nowego Testamentu używają tych słów zamiennie, co oznacza, że mają to samo znaczenie. Są tłumaczone z tego samego greckiego słowa i mają ten sam numer i definicję u Stronga. Dla ludu Boga nie ma tu tajemnicy. Boże Słowo, właściwie rozumiane, jest prawdą i daje wolność.

Dwa duchy: którego ty masz?

Słowa „święty” i „wstrętny” opisują typy duchów w Biblii. Przymiotnik objawia źródło każdego ducha. Duch pochodzący od Boga jest świętym Duchem. Biblia naucza, że są dwa duchy: świata i Boga. Jeśli są tylko dwa duchy, a ten Boga jest święty, wiemy, że duch świata jest nieświęty. Którego ty masz?

„Plemiona zmijowe! Jakże możecie mówić dobrze, będąc złymi?

Albowiem z obfitości serca mówią usta. Dobry człowiek wydobywa z dobrego skarbcza dobre rzeczy, a zły człowiek wydobywa ze złego skarbcza złe rzeczy” (Mat. 12.34,35).

Jaki owoc wychodzi z twoich ust: święty czy wstrętny?

„Wiarołomni, czy nie wiecie, że przyjaźń ze światem to wrogość wobec Boga? Jeśli więc kto chce być przyjacielem świata, staje się nieprzyjacielem Boga” (Jak. 4.4).

Czy kiedykolwiek zastanawiałeś się, dlaczego duch świata jest wstrętny, zły, nieświęty? Dlatego, że jest odbiciem myślenia szatana. Dlaczego Duch Boga jest święty? Boży Duch odzwierciedla Boże myślenie. Każdy ma 24 godziny podczas doby. Jak wiele godzin jesteś napełniony duchem świata i duchem Boga?

W Jak. 1.17 czytamy, że każdy dobry dar i każdy doskonały dar jest od Ojca, włącznie z wszystkimi Jego myślami i Jego Świętym Duchem. Czy kiedykolwiek słyszałeś kogoś mówiącego: „On ma takie wstrętne usta albo brzydkiego ducha” lub „Powinienem dać mu kawałek mojego umysłu”? Tacy ludzie mówią o wyrażaniu swych myśli i uczuć, świętych czy nieświętych. Tekst poniżej pokazuje, jak Boże słowo może zmienić twe życie, byś mówił w nowym duchu, z nowym sercem. „On (Chrystus) grzechu nie popełnił, ani nie znaleziono zdrady w ustach jego” (1Piotra 2.22).

„I w ustach ich nie znaleziono kłamstwa, są bez skazy” (Obj. 14.5).

„Resztką Izraela nie będzie się dopuszczała bezprawia, nie będzie mówiła kłamstwa, i w ich ustach nie znajdzie się język zdraźliwy, zaiste, będą się paść i odpoczywać, a nikt nie będzie ich straszyl” (Sof. 3.13).

„Temu, którego umysł jest stały, zachowujesz pokój, pokój, mówię, bo tobie zaufał” (Izaj. 26.3).

„Bądźcie wy tedy doskonali, jak Ojciec wasz niebiański doskonały jest” (Mat. 5.48).

„A gdy skończyli modlitwę, zatrzęsło się miejsce, na którym byli zebrani, i napełnieni zostali wszyscy Duchem Świętym, i głosili z odwagą Słowo Boże” (Dz.Ap. 4.31).

Pan dał im Swego Ducha, a oni mówili słowa z odwagą, dzieląc

się z innymi.

„Czy ten, który daje wam Ducha i dokonuje wśród was cudów, czyni to na podstawie uczynków zakonu, czy na podstawie słuchania z wiarą” (Gal. 3.5).

Najpierw musimy słuchać słowa Boga, zanim On może służyć nam.

Kiedy odrzucamy Bożego Ducha, jesteście nazwani zatwardziałymi. Szczepan powiedział przywódcom żydowskim: „Ludzie twardego karku i opornych serc i uszu, wy zawsze sprzeciwiacie się Duchowi Świętemu, jak ojcowie wasi, tak i wy” (Dz.Ap. 7.51).

Jest to całkiem przeciwne do tego, co miało miejsce w Dziejach Ap. 4.31, kiedy uczniowie przyjęli słowo z radością i zostali napełnieni Bożym umysłem. Z radością odważnie dzielili się z innymi. Jeśli rzeczywiście poznałeś Boży umysł, czy nie będziesz czynił tak samo? Pamiętaj, kto się opiera Duchowi Świętemu.

„A myśmy otrzymali nie ducha świata, lecz Ducha, który jest z Boga [Duch Święty], abyśmy wiedzieli, czym nas Bóg łaskawie obdarzył” (1Kor. 2.12).

Cudowna obietnica dla tych, co są chorzy

„I rzekł: Jeżeli pilnie słuchać będziesz głosu Pana, Boga twego, i czynić będziesz to, co prawe w oczach jego, i jeśli zważać będziesz na przykazania jego, i strzec będziesz wszystkich przepisów jego, to żadną chorobą, którą dotknąłem Egipt, nie dotknę ciebie, bom Ja, Pan, twój lekarz” (2Mojż. 15.26).

„A gdy nastał wieczór, przywiedli do niego wielu opętanych, a On wypędzał duchy [złe demony, które opanowały ludzkie umysły] słowem [Chrystus napełnił ich Duchem swego Ojca] i uzdrawiał wszystkich, którzy się źle mieli” (Mat. 8.16).

Czy możesz sobie wyobrazić, jakiego rodzaju duchy mieli ci ludzie, że Chrystus musiał je wyrzucać z nich? Chrystus wyrzucał wstrętne duchy, złe sposoby myślenia, które panowały i dręczyły te jednostki, napełniając ich umysłem świętego myślenia, Duchem Świętym, przez jego Słowo.

„I obchodził Jezus całą Galileę, nauczając w ich synagogach i głosząc ewangelię o Królestwie, i uzdrawiając wszelką chorobę i wszelką niemoc wśród ludu. I rozeszła się wieść o nim po całej Syrii. I przynosili do niego wszystkich, którzy się źle mieli i byli nawiedzeni różnymi chorobami i cierpieniami, i opętanych, epileptyków i sparaliżowanych, a On uzdrawiał ich” (Mat. 4.23,24).

Poprzez głoszenie i nauczanie Chrystusa ludzie się uczyli. Byli zdolni wybierać duchy. Zgodnie ze swym wyborem byli uzdrawiani. Ponieważ wszyscy byli uzdrawiani, wiemy, że wszyscy, którzy słuchali, akceptowali Go. Zgodnie z twoją wiarą będziesz uzdrowiony. Pamiętaj, że wiara przychodzi przez słuchanie tego, co Bóg mówi. **Chrystus wyrzucał demony z ludzkiego życia. Dał nam przykład i autorytet, by czynić to samo. Przez wypowiedziane słowo złamany umysł i życie może być odnowione.**

Jest nadzieja w beznadziejności. Musimy być odpowiedzialni, by uczestniczyć w tym powiernictwie. Studiuj, abyś mógł być zaakceptowany przez Boga, jako pracownik, który właściwie dzieli się słowem prawdy. Chrystus właściwie dzielił się słowem prawdy. Mówi nam, że my także możemy się dzielić Duchem Boga. Lepsze zrozumienie zostało ukazane ci w tym studium o Bogu i Synu. Jest oczywiste, że nie są jedną osobą. Biblia uczy, że są tylko dwaj godni oddawania czci, którzy są nazwani Bogiem. (Jedną z definicji słowa Bóg jest boska Osoba, tytuł.) Ojciec i Syn są obaj boscy, ale nie są całkowicie równi. Dlatego możliwa była ofiara Chrystusa. Chrystus umarł drugą śmiercią. Był martwy na krzyżu i został wzbudzony. Ojciec jest nieśmiertelny, niemożliwe jest, aby On umarł. „Bo jeśli ustami swoimi wyznasz, że Jezus jest Panem, i uwierzysz w sercu swoim, że Bóg wzbudził go z martwych, zbawiony będziesz” (Rzym. 10.9). Chciałbym zachęcić was, byście wrócili i przeczytali pismo z tym zrozumieniem: Duch Boga jest Jego umysłem i myślami, objawionymi ludzkości przez Pisma, proroków starożytności, Jego Syna, naturę, niebiańskich aniołów, ludzkie istoty. Duch Święty nie jest trzecim indywidualnym Bogiem. Wielu ludzi odnosi się do Ducha Świętego jako „Bóg Duch Święty”.

Każdy musi usłyszeć, zanim będzie mógł być posłuszny. Dlatego Bóg chce, abyśmy słuchali Jego słowa i byli mu posłuszni. Przyjmujecie Ducha Boga przez słuchanie Jego słowa. Niektórzy wierzą, że Duch Święty, którego uważają za trzeciego Boga, może panować nad nimi i sprawić, że będą czynić nadnaturalne rzeczy. Bóg chce objawić nam to, kim On jest, jak nas kocha, jak Jego jednorodzony Syn umarł za nas, jak On wzbudził Go z martwych. (Patrz: Jan 17.3, 3.16; Rzym. 10.9).

Jeśli jesteś posłuszny Bogu, będziesz słuchał rady z 2Tym. 2.15, i odkryjesz, że nie ma żadnej tajemnicy Bóstwa. Jeśli to zrozumiesz, szatan od ciebie ucieknie. „Przeto poddajcie się Bogu, przeciwstawcie się diabłu, a ucieknie od was” (Jak. 4.7).

Jeśli ktoś patrzy dokładnie, odkryje, że szatan i jego zwodniczy system są nie tylko w świecie, ale i w powszechnym wierzeniu zwanym Trójcą. Ta religijna koncepcja Boga jest tajemnicza i zwodnicza na bardzo subtelne sposoby. Ci, co nie znają Bożego słowa, będą znaleźieni lekkimi. Aby zobaczyć, jak to jest możliwe, przeczytaj o planach szatana i jego złych cechach w Ezech. 28 i Izaj. 14, opisanych w następnym rozdziale.

A Pan jest Duchem, gdzie zaś Duch Pański, tam wolność. (2Kor. 3.17)

Fakty odnośnie szatana

W jaki sposób szatan jest związany z trójcą?

„O, jakże spadłeś z nieba, ty, gwiazdo jasna, synu jutrzeńki. Powalony jesteś na ziemię, pogromco narodów! A przecież to ty miałeś w swoim sercu: Wstąpię na niebiosy, swój tron wyniosę ponad gwiazdy Boże i zasiądę na górze narad, na najdalszej północy. Wstąpię na szczyty obłoków, zrównam się z Najwyższym” (Izaj. 14.12-14).

Rozważ: Lucyfer, znany jako szatan, chciał zaszczytu i pozycji, którą Ojciec dał Swemu Synowi. Paweł napisał: „Ponieważ upodobał sobie Bóg, aby w nim (Chrystusie) zamieszkała cała pełnia boskości” (Kol. 1.19).

Szatan, nie mogąc mieć takiego przywileju, powiedział w sercu swoim: „Zrównam się z Najwyższym” (Izaj. 14.14). Ponieważ szatan nie mógł się zrównać z Ojcem i Synem, nie otrzymał takiego przywileju, znalazł pozycję dla siebie. Dlatego też jest nazwany bogiem tego świata. Jest wiele tekstów, pokazujących związek Ojca i Syna, gdzie nie ma miejsca dla trzeciej osoby. Oto przykłady: „i będzie między obydwoma pokojowe nastawienie” (Zach. 6.13; między Ojcem a Synem). Jest to według hebrajskiego „plan odbudowy” lub „plan odkupienia.”

„A to jest żywot wieczny, aby poznali was, jedynego, prawdziwego Boga, i Jezusa Chrystusa, którego posłałeś” (Jan 17.3).

„Jeśli zaś ktoś nie ma Ducha Chrystusowego, ten nie jest jego” (Rzym. 8.9). „Takiego bądźcie względem siebie usposobienia, jakie było w Chrystusie Jezusie” (Filip 2.5).

Jak myślisz, jakiego Ducha miał Chrystus, jaki umysł był w Nim? Ojca. Dlaczego? Paweł odpowiada w Rzym. 15.6: „Abyście jednomyślnie, jednymi ustami, wielbili Boga i Ojca Pana naszego, Jezusa Chrystusa” (zobacz Obj. 3.21, 22.3; Jan 3.16, 14.6).

W każdym z tych krańcowo ważnych i drażliwych punktów wspomnianych wyżej ukazane były tylko dwie osoby, a nie tajemnicze trio.

Wielkie pytanie

Kogo szatan używa do wprowadzenia i propagowania swej samozwańczej pozycji, którą pragnął mieć? Odpowiedź brzmi - ludzkości. Teoria trójcy była nadana ludzkości od szatana przez kościół. Nikt nie podejrzewałby nieczystej gry ze strony kościoła. Dokładnie tego wróg dusz chciał. Wróg był bardzo uważny w swym wyborze. Wybrał kościół, który był mu znany od dawna, który był pełen tradycji. Dzisiaj jest zwany kościołem powszechnym i matką kościołów. W szczególny sposób wybrał kościół katolicki, by wprowadzić wiarę w potrójnego Boga. To ciało wierzących otrzymało pełen kredyt, by wprowadzić trójcę. Możesz przeczytać wszystko na ten temat w książce *Handbook for Today's Catholics* (1994, str. 16,17). Kościół katolicki nazwał Bóstwo tajemnicą i trójcą. Ale w Biblii nigdzie nie znajdziesz tego słowa. Ten kościół prześladował prawdziwych Chrystian w Ciemnych Wiekach. Ponieważ kościół katolicki zniszczył nauki Biblii doktrynami i tradycjami ludzkimi, pojawiła się potrzeba reformacji i powstał protestantyzm. Dziś każdy kościół, który nie wierzy jak katolicy, nazywany jest protestanckim. Jest wiele kościołów protestanckich, które praktykują nauki katolickie. Pytam - przeciwko czemu protestują? Szatan powiedział o sobie w Izaj. 14.14: „Wstąpię na szczyty obłoków, zrównam się z Najwyższym.”

„Synu człowieczy, powiedz księciu Tyru [inna nazwa szatana]: Tak mówi Wszechmocny Pan: Ponieważ twoje serce było wyniosłe i mówiłeś: Jestem bogiem, siedzibę bogów zamieszkuję pośród mórz, a wszak jesteś tylko człowiekiem, a nie Bogiem” (Ezech. 28.2).

Ciekawe, że aniołowie także są w Biblii nazywani „ludźmi”. Oto trochę przykładów:

„O, jakże spadłeś z nieba, ty, gwiazdo jasna, synu jutrzeńki [inne imię szatana]... Ci, którzy cię widzą, spoglądają na ciebie, przypatrują ci się uważnie: Czy to jest ten mąż, który był postrachem ziemi, trząsł królestwami?” (Izaj. 14.12,16).

„Gdy więc jeszcze mówiłem i modliłem się, oto nagle w czasie

ofiary wieczornej przyleciał do mnie ów mąż Gabriel [anioł], którego przedtem oglądałem w widzeniu” (Dan. 9.21).

Fragment z Handbook for Today's Catholics

„Kościół katolicki uczy, że bezpostaciowa tajemnica, którą nazywamy Bogiem, objawiła się ludzkości jako Trójca Osób - Ojciec, Syn i Duch Święty.”

„Tajemnica Trójcy jest centralną nauką wiary katolickiej. Na niej bazują wszystkie inne nauki kościoła katolickiego.”

„Kościół [katolicki] studiował tę tajemnicę z wielką troską, po czterech stuleciach wyjaśniania zdecydował się ustalić tę doktrynę w następujący sposób: w jedności Bóstwa są trzy osoby: Ojciec, Syn i Duch Święty - każda odrębna od pozostałych... Ojciec jest Bogiem, Syn jest Bogiem, Duch Święty jest Bogiem.”

(Handbook for Today's Catholics, s. 16,17)

Biblia nie czyni na swych stronach takich wypowiedzi o trójcy, ponieważ to nie jest prawda, a jednak kościół katolicki tak naucza. Jasno widzimy, kto tu sobie rości autorytet. Interesująca uwaga: *The International Standard Bible Encyclopaedia* twierdzi, że kościół katolicki sformułował koncepcję Trójcy w celu unifikacji w jeden kościół światowy (Kościół Uniwersalny). Biblia uczy, że nie ma nic nowego pod słońcem. Rozumiemy działania na rzecz jednego światowego kościoła, studiując obecne wydarzenia.

W Rzymian 1.20 czytamy, że powinniśmy zrozumieć Bóstwo w sposób prosty i oczywisty, poprzez zrozumienie natury - uczynionej przez Boga tak, że jesteśmy bez wymówki.

„Będąc więc z rodu Bożego, nie powinniśmy sądzić, że bóstwo jest podobne do złota albo do srebra, albo do kamienia, wytworu sztuki i ludzkiego umysłu” (Dzieje 17.29). „Umysł” oznacza tu nasze własne myślenie czy wymysły. Innymi słowy, nie mamy dochodzić do naszych własnych wniosków o Bogu, tak jak niektóre kościoły czynią dzisiaj.

„Niejedna droga zda się człowiekowi prosta, lecz w końcu prowadzi do śmierci.” (Przyp. 14.12) Kościoły dzisiejsze mówią, że są

„trzej Bogowie w jednym”, lub „jeden w trzech” pomimo tego, że Biblia uczy, iż jest jeden. Kto będzie naszym autorytetem w tych ostatnich dniach, kościoły czy niezmienne słowo Boga? Musisz sam za siebie decydować. Zmiana słowa Boga jest zwiedzeniem i przynosi zamieszanie. Szatan próbuje ukryć ten rodzaj zwiedzenia, nazywając go tajemnicą. Jeśli schowam przedmiot w dłoni i powiem, byś zgadł, co to jest, prawdopodobnie nie uczynisz tego. Nazwiesz to tajemnicą. Jednakże, jeśli odkryję dłoń i wtedy cię spytam, to już nie będzie chyba tajemnicą?

Fakt, że słowo „Trójca” nie jest używane w Biblii, dla każdego powinien być wskazówką, że coś jest nie tak. Dlaczego większość ludu Bożego nie odkryła tego wcześniej? Wielu nigdy nie pomyślało o kwestionowaniu autorytetu swych nauczycieli. Oprócz tego, niektórzy z tych nauczycieli zostali ustawieni przez „złego”, by ciebie zniszczyć. Jeśli nie podążasz za powszechnym myśleniem, to szatan podejmuje się takiej taktyki, by zniechęcić cię do kwestionowania ich autorytetu, poprzez nazwanie ciebie heretykiem, sekciarzem. Jedna dobrze znana osoba miała podobne doświadczenie. Apostoł Paweł. Zauważ, co powiedziano o nim: „Mąż ten, stwierdziliśmy to bowiem, jest rozsadnikiem zarazy i zarzewiem niepokoju wśród wszystkich Żydów na całym świecie, i przywódcą sekty nazarejczyków” (Dz.Ap. 24.5).

„Lecz byli też fałszywi prorocy między ludem, jak i wśród was będą fałszywi nauczyciele, którzy wprowadzać będą zgubne nauki i zapierać się Pana, który ich odkupił, sprowadzając na się rychłą zgubę. Wielu pójdzie za ich rozwiązłością, a droga prawdy będzie przez nich pohańbiona. Z chciwością wykorzystywać was będą przez zmyślane opowieści, lecz wyrok potępienia na nich od dawna spadł i zguba ich nie drzemie” (2Piotra 2.1-3).

Możemy zaprzecić się Pana przez zapieranie się Jego synostwa (1Jana 2.22).

„On (Chrystus) także jest Głową Ciała, Kościoła: On jest początkiem, pierworodnym z umarłych, aby we wszystkim był pierwszy” (Kol. 1.18).

Dzisiaj mamy ludzi, którzy są głowami kościołów i drogi niektó-

rych z tych ludzi są drogami na śmierć (Przyp. 14.12).

„Ale to namaszczenie, które od niego otrzymaliście, pozostaje w was i nie potrzebujecie, aby was kto uczył, lecz jak namaszczenie jego poucza was o wszystkim i jest prawdziwe, a nie jest kłamstwem i jak was nauczyło, tak w nim trwajcie” (1Jana 2.27).

Nie musimy być uczeni przez ludzkie tradycje. Biblia jest naszym nauczycielem. Jeśli szukacie Boga z całego serca, duszy, mocy, znajdziecie Go. Jego Duch nauczy was, jeśli będziecie studiować Jego słowo. Mówienie czegoś, co nie jest prawdą, jest nazwane kłamstwem. Są tacy, co wierzą, że mają powody godne kłamstwa. Biblia nazywa to grzechem. „Któż jest kłamcą, jeżeli nie ten, który przeczy, że Jezus jest Chrystusem. Ten jest Antychrystem, kto poddaje w wątpliwość Ojca i Syna” (1Jana 2.22). Innymi słowy, wiara w to, co człowiek mówi o Bogu odnośnie trójcy, jest zaparciem się prawdziwych związków pomiędzy Ojcem a Synem, stawiając człowieka w pozycji Antychrysta. Zrozumienie tej prawdy wymaga zrozumienia tego, co napisano we wcześniejszej części tego studium.

W Hebr. 6.18 czytamy, że jest niemożliwe, by Bóg kłamał. V Mojż. 6.4: „Słuchaj, Izraelu! Pan jest Bogiem naszym, Pan Jedy-nie!”

Łatwo teraz zrozumieć, dlaczego tak wielu ludzi jest wprowadzonych w błąd i nie potrafi zrozumieć wartości i głębi ewangelii. Kiedy patrzymy na drugiego człowieka, zamiast na słowo Boga, upadniemy. **Nasze oczy mają spoczywać na Chrystusie, nie na człowieku, aby nam przewodził.**

Bracia i siostry, dlaczego nie zwrócić się do Boga o prawdę? Dlaczego czekacie na kogoś, by opowiedział wam prawdę? Studiujcie sami, Bóg wam pokaże. Uczcie się, jak studiować, i róbcie to. Ludzie czekają na Ducha Świętego, by ich opanował, zapukał do drzwi, spowodował, by mówili językami, czynił wszelkiego rodzaju cuda w ich życiu. Niewiele wiedzą o tym, że szatan czeka na taką okazję, by ich zwieść, dając im moc czynienia cudów. Praca miłości dla dusz jest w okropnym stanie, kto ich pouczy?

„Staraj się usilnie o to, abyś mógł stanąć przed Bogiem jako wy-

próbowany i nienaganny pracownik, który wyklada należycie słowo prawdy” (2Tym. 2.15).

Co mamy czynić? Pokutować. Ale, za co? Za grzechy i nasze złe pojmowanie Boga niebios i Jego Syna. Musimy osobiście zaakceptować ofiarę Chrystusa. „A to jest żywot wieczny, aby poznali ciebie, jedyne prawdziwego Boga i Jezusa Chrystusa, którego posłałeś” (Jan 17.3).

„Lud mój ginie, gdyż brak mu poznania, ponieważ ty odrzuciłeś poznanie, i Ja ciebie odrzucę, abyś mi nie był kapłanem, a ponieważ zapomniałeś o zakonie swojego Boga, ja też zapomnę o twoich dzieciach” (Ozeasz 4.6).

Bóg nie chce, aby ktoś ginął, ale aby wszyscy opamiętali się (2Piotra 3.9). Zatem Bóg nakazuje nam studiować, abyśmy mieli Jego aprobatę. Czyniąc tak, wiemy, co jest miłe Bogu.

Z powodu braku poznania woli Boga ludzie w niewiedzy oddają hołd szatańskiemu obrazowi Boga, samozwańczej trzeciej osobie „Trójcy”. Poprzez wiarę w trójcę stajesz się wyznawcą szatana, ponieważ kończy się w ten sposób na kilku innych bogach. Pamiętaj, szatan jest bogiem tego świata, to nie ma znaczenia, że myślisz, iż oddajesz cześć Bogu w Trójcy. Pamiętaj słowa: „A Paweł, stanąwszy pośrodku Areopagu, rzekł: Mężowie ateńscy, widzę, że pod każdym względem jesteście ludźmi nadzwyczaj pobożnymi. Przechodząc bowiem i oglądając wasze świątości, znalazłem też ołtarz, na którym napisano: Nieznanemu Bogu. Otóż to, co czcicie, nie znając, ja wam zwiastuję” (Dz.Ap. 17.22,23). Jeśli nie potrafisz dokładnie określić, komu służysz, nie służysz Mu właściwie. „Kto mną gardzi i nie przyjmuje słów moich, ma swego sędziego: słowo, które głosiłem, sądzić go będzie w dniu ostatecznym” (Jan 12.48). Słuchajcie, przyjaciele, Biblia mówi, że słowo Boga nas osądza. „Niejedna droga zda się człowiekowi prosta, lecz w końcu prowadzi do śmierci” (Przyp. 14.12).

„W których bóg świata tego zaślepił umysły niewierzących, aby im nie świeciło światło ewangelii o chwale Chrystusa, który jest obrazem Boga” (2Kor. 4.4).

Tradycje są bardzo silne, ale nic nie znaczą i zniszczą nas. Tra-

dycyjne praktyki i myślenie zastąpiły naszą wiarę w Boga. Kościoły chwalą się dzisiaj swymi tradycyjnymi praktykami, jakże to smutne. Czy powinniśmy iść do kościoła i wielbić Boga, jeśli mamy zamieszanie odnośnie tego Boga? Czy wracamy do domu z takich zebrań uświęceni, czy zepsuci?

Jeśli nie znamy odpowiedzi na te pytania, to co z naszymi dziećmi? Czy one będą znać? Jaką nadzieję im ofiarujemy? Ponad wszystko, jesteśmy ich strażnikami. To było i jest naszą pracą - nauka dzieci. Jak je możemy uczyć, jeżeli sami nie mamy pewności? Prawdziwy zbór składa się z dwóch lub więcej osób, które wierzą, że Jezus jest rzeczywistym Synem Boga. „Albowiem gdzie są dwaj lub trzej zgromadzeni w imię moje, tam ja jestem pośród nich” (Mat. 18.20). „A odpowiadając, Szymon Piotr rzekł: Tyś jest Chrystus, Syn Boga żywego. A Jezus, odpowiadając, rzekł mu: Błogosławiony jesteś Szymonie, synu Jonasza, bo nie ciało i krew objawiły ci to, lecz Ojciec mój, który jest w niebie. A ja ci powiadam, że ty jesteś Piotr, i na tej opoce zbuduję Kościół mój, a bramy piekielne nie przemogą go” (Mat. 16.16-18). „I wszyscy ten sam napój duchowy pili, pili bowiem z duchowej skały, która im towarzyszyła, a skałą tą był Chrystus” (1Kor. 10.4).

Celem wskazania tych tekstów było pokazanie, że zbór, który Chrystus uznaje, to ten, który On ustanowił. Piotr zrozumiał to, że Chrystus jest Synem Boga. Chrystus powiedział Piotrowi, że na tej skale - na tym rozumieniu i wyznaniu, On (Chrystus) zbuduje swój zbór. Innymi słowy, zgromadzenie ludzi, którzy wierzą, że Jezus jest Synem Boga, jest Zborem Boga. Oddajemy cześć Bogu, ponieważ On nam powiedział, aby tak czynić, ponieważ On jest Bogiem. Bóg zasługuje na naszą cześć.

Trójca dotyczy tego samego problemu, kiedy Chrystus był na ziemi i zaprzeczano jego rzeczywistemu Synostwu Boga. Studiując historię religijną, znajdziemy fakt, że poganie mieli trójcę bóstw. Chrystianie mają dzisiaj to samo pojęcie: trzech bogów w jednym, Bóg Ojciec, Bóg Syn i Bóg Duch Święty.

Zrozumieliśmy wcześniej w naszym studium, że są tylko dwa oddzielne duchy (1Kor. 2.12), jeden Boży, drugi świata. Jeśli ktoś

nie podąża posłusznie i aktywnie za słowami Boga, które są święte, wtedy faktycznie słucha ducha szatana, który jest zły.

„Głupi jest każdy człowiek, gdy nie rozumie, że każdy złotnik jest okryty hańbą z powodu bałwana, gdyż oszustwem jest to, co ułął, i nie ma w tym ducha [7307]. Są one marnością, robotą wartą śmiechu, zginą, gdy przyjdzie na nie kara” (Jer. 51.17,18). Innymi słowy, obrazy Boga tworzone przez człowieka są fałszywe i nie ma w nich ducha.

„A temu, który ma moc utwierdzić was według ewangelii mojej i zwiastowania o Jezusie Chrystusie, według objawienia tajemnicy, przez długie wieki milczeniem okrytej. Ale teraz objawionej i przez pisma prorockie według postanowienia wiecznego Boga obwieszczanej wszystkim narodom, żeby je przywieść do posłuszeństwa wiary” (Rzym. 16.25,26). Te wiersze pokazują nam obecnie Boże objawienie. Możemy zrozumieć tajemnice lub ukryte rzeczy poprzez pisma i proroków. W czasach niewiedzy Bóg tolerował niezrozumienie odnośnie Siebie, ale teraz wymaga, by wszyscy ludzie znali prawdę, ponieważ to zostało objawione. „Wtedy rzekłem: Oto przychodzę, w zwoju księgi napisano o mnie” (Ps. 40.8).

„Badacie Pisma, bo sądzicie, że macie w nich żywot wieczny, a one składają świadectwo o mnie” (Jan 5.39).

„Ale Pan jest prawdziwym Bogiem. On jest Bogiem żywym i Królem wiecznym. Od jego gniewu drży ziemia, a narody nie mogą znieść jego groźby. Tak mówcie o nich: Bogowie, którzy nie stworzyli ani nieba, ani ziemi, zginą z ziemi i spod tego nieba... są nicością, dziełem wartym śmiechu, które w czasie swojego nawiedzenia poginą” (Jer. 10.10,11,15).

Jedynym powodem, dla którego poznanie Boga pozostało tajemnicą dla Jego ludu, jest nieposłuszeństwo. Tak, nieposłuszeństwo, całkowite zaniedbanie i brak szacunku dla Boga i Jego Słowa. Słowa z 2Tym. 2.15 i 3.16 dają nam autorytet poznania wszystkiego, co Bóg nam objawił. Patrz: Rzym. 16.25,26; Dz.Ap. 17.28-30; Ps. 40.7 i Jan 15.15.

Czy pozwolicie, przyjaciele, by Chrystus wszedł dzisiaj w wasze życie? Uwierz wiarą w to, co On powiedział. Są tylko dwie boskie

istoty, a większa z nich nazywa się Bogiem nieba, Ojcem. Zaufaj i bądź posłuszny temu, co On powiedział w Biblii, a będziesz miał Jego Świętego Ducha w sobie. Już nie będziesz więcej samotny. Aniołowie pełni mocy będą chodzić z tobą i pokażą ci drogę (Ps. 23.3). Bądź wytrwały w prawdzie. Całe przywództwo, wytrwałość i ochrona, których potrzebujesz, będą ci dane, jako że Bóg obiecał dać to przez Swego Świętego Ducha. Poprzez posłuszeństwo Bogu poddajesz się Mu. Wierz w to, co Bóg powiedział poprzez świadectwo Jezusa. Teraz, z lepszym zrozumieniem Bożego Słowa, możesz żyć nim i opowiadać o tym innym.

„Kto wierzy w Syna Bożego, ma świadectwo w sobie. Kto nie wierzy w Boga, uczynił go kłamcą, gdyż nie uwierzył świadectwu, które Bóg złożył o Synu swoim” (1Jana 5.10).

Osobiste świadectwo

Prawdziwym testem dla objawionej wiedzy jest: „Jak ona może mi pomóc? Czy mogę uwolnić się od grzechu, czy da chwałę Bogu poprzez zwycięstwo w moim życiu? Jezus powiedział: „Prawda uczyni was wolnymi” (Jan 8.32, SK).

Powyższa wiedza, którą się z wami podzieliłem, pomogła mi zmienić moje życie, pragnienia, cele, moje życie rodzinne na lepsze. Zwycięstwa nad grzechem zaistniały jak nigdy przedtem. Przez cudowną Bożą łaskę, która uwalnia ludzi, będziemy stale zwyciężać, tak jak obiecał Chrystus. To, w co wierzymy, że jest prawdą, uwolni nas od niewoli grzechu i szatana. Jezus powiedział: „I poznacie prawdę, a prawda was wyswobodzi.” (Jan 8.32) **Jeśli jesteście nadal w niewoli grzechu, spójrz raz jeszcze na to, w co wierzysz.**

„Przeto poddajcie się Bogu, przeciwstawcie się diabłu, a ucieknie od was” (Jak. 4.7).

Gdyby dzisiejsze kościoły знаły prawdę o Bogu i Jego Synu, wtedy mężczyźni, kobiety, dzieci, byłiby zdolni żyć zwycięskim życiem. Jeśli ktoś nie widzi takiego owocu w swoim życiu, wtedy Duch Boga nie rządzi aktywnie w jego sercu. Oprzyjcie się diabłu, a on musi uciec od was. Musicie poddać się Bogu, by zwyciężyć. Pamiętajcie, Bóg nie kłamie! Mój szacunek dla Boga wzrósł jeszcze bardziej, gdyż teraz wiem, jak naprawdę mnie kocha.

„Lud mój ginie, gdyż brak mu poznania, ponieważ ty odrzuciłeś poznanie, i Ja ciebie odrzucę... ja też zapomnę o twoich dzieciach” (Ozeasz 4.6).

Jeśli nie jesteś wolny od grzechu, to dlatego, że jeszcze nie usłyszałeś prawdy o Bogu albo ją odrzuciłeś. Jak wielu z was chodzi do zboru i nadal żyje w grzechu? Tylko prawda może was uwolnić.

Mam nadzieję, że ta książka pomoże wam ukazać prawdę i pokaże jasno zwiedzenia szatana i jego oszukańczy system, który dosłownie i duchowo prowadzi wielu niewinnych ludzi do śmierci.

Kim jest protestant?

Protestant to ktoś, kto sprzeciwił się katolicyzmowi i jego pełnym tradycji naukom. Dlatego protestant jest nazwany protestującym. Odeszli oni od „kościół-matki” z własnej woli. Prawdziwy protestant wierzy, że Jezus jest Synem Boga i umarł na krzyżu. Kościół, który nie jest katolicki (ten, który nie uczestniczy w jego religijnych naukach i doktrynach), jest uznawany za kościół protestancki.

Główną doktryną katolickiego kościoła jest koncepcja trójcy. Każda nauka wiary katolickiej bazuje na tej doktrynie (patrz *Handbook for Today's Catholics*, str. 16).

Jeśli jakieś protestanckie kościoły praktykują doktrynę o trójcy, one także są katolickie, nawet, jeśli mają protestancką nazwę, Ta doktryna jest sercem katolicyzmu.

Chrystus nie uznawał ludzkich tradycji. Wiedział, że zwyczajne ludzkie są próżne. Dlatego powiedział w Mat. 15.9: „Daremnie mi jednak cześć oddają, głosząc nauki, które są nakazami ludzkimi.”

„Albowiem tak Bóg umiłował świat, że Syna swego Jednorodzonego dał, aby każdy, kto weń wierzy, nie zginął, ale miał żywot wieczny.” (Jan 3.16)

„A to jest żywot wieczny, aby poznali ciebie, jedynego prawdziwego Boga i Jezusa Chrystusa, którego posłałeś.” (Jan 17.3)

Poznacie prawdę, a prawda uczyni was wolnymi.

(Jan 8:32, SK)